

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 20. marca 2019*

„Damping – Uvoz keramičnih ploščic s poreklom iz Kitajske – Člen 11(4) in (5) ter člen 17 Uredbe (ES) št. 1225/2009 (postala člen 11(4) in (5) ter člen 17 Uredbe (EU) 2016/1036) – Zavrnitev odobritve statusa novega proizvajalca izvoznika v smislu člena 3 Izvedbene uredbe (EU) št. 917/2011 – Vzorčenje – Individualna preiskava – Zaupnost“

V zadevi T-310/16,

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd s sedežem v Foshanu (Kitajska), ki jo zastopajo B. Spinoit, D. Philippe in A. Wese, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki so jo sprva zastopali A. Demeneix, M. França in T. Maxian Rusche, nato A. Demeneix, T. Maxian Rusche in N. Kuplewatzky, agenti,

tožena stranka,

ob udeležbi

Cerame-Unie AISBL s sedežem v Bruslju (Belgija), ki ga zastopa V. Akritidis, odvetnik,

intervenient,

zaradi predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Izvedbenega sklepa Komisije C(2016) 2136 z dne 15. aprila 2016 o zavrnitvi zahtevka za status novega proizvajalca izvoznika v zvezi z dokončnimi protidampinškimi ukrepi, ki so bili z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 917/2011 uvedeni na uvoz keramičnih ploščic s poreklom iz Ljudske republike Kitajske,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi H. Kanninen, predsednik, J. Schwarcz (poročevalec) in C. Iliopoulos, sodnika,

sodni tajnik: P. Cullen, administrator,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 10. julija 2018

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, družba Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd s sedežem v Foshanu (Kitajska), je proizvajalka keramičnih ploščic, ki spada v skupino Foshan Lihua.
- 2 Svet Evropske unije je 12. septembra 2011 sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 917/2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz keramičnih ploščic s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2011, L 238, str. 1, v nadaljevanju: dokončna uredba). Stopnje protidampinških dajatev so temeljile na stopnjah dampinga, ugotovljenih v preiskavi, na podlagi katere so bili sprejeti ti dokončni ukrepi (v nadaljevanju: prvotna preiskava), ker so bile te nižje od stopenj škode.
- 3 Med prvotno preiskavo je Evropska komisija uporabila vzorčenje v skladu s členom 17 Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2014 o spremembi določenih uredb o skupni trgovinski politiki v zvezi s postopki za sprejetje določenih ukrepov (UL 2014, L 18, str. 1) (v nadaljevanju: osnovna uredba) (ki je bila nadomeščena z Uredbo (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21)). Vzorčenim proizvajalcem izvoznikom, ki jim je bila odobrena individualna obravnava v skladu s členom 9(5) osnovne uredbe (postal člen 9(5) Uredbe 2016/1036), so bile naložene individualne stopnje protidampinške dajatve. Proizvajalcem izvoznikom, ki so sodelovali v prvotni preiskavi, vendar niso bili vključeni v vzorec, in proizvajalcem izvoznikom, ki so bili vzorčeni, vendar niso bili deležni individualne obravnave, je bila naložena stopnja protidampinške dajatve, ki je na podlagi člena 9(6) osnovne uredbe (postal člen 9(6) Uredbe 2016/1036) ustrezala tehtanemu povprečju stopenj dampinga vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, in sicer stopnja 30,6 %. Zahteve za individualno preiskavo na podlagi člena 17(3) osnovne uredbe (postal člen 17(3) Uredbe 2016/1036) je predložilo osem sodelujočih proizvajalcev izvoznikov. Sklenjeno je bilo, da se individualna preiskava izvede samo za enega od teh proizvajalcev izvoznikov, ker izvedba ni pomenila nepotrebnega oteževanja naloge Komisije. Ta proizvajalec izvoznik je bil daleč največji med osmimi proizvajalci izvozniki, ki so zahtevali individualno preiskavo. Po razkritju dokončnih ugotovitev se je izkazalo, da ta proizvajalec izvoznik ni predložil nekaterih potrebnih informacij, zaradi česar so bile ugotovitve glede tega proizvajalca izvoznika v skladu s členom 18 osnovne uredbe (postal člen 18 Uredbe 2016/1036) podane na podlagi razpoložljivih dejstev. Navedenemu proizvajalcu izvozniku in proizvajalcem izvoznikom, ki niso sodelovali v prvotni preiskavi, je bila naložena stopnja protidampinške dajatve, določena z uporabo najvišjih stopenj dampinga, ugotovljenih za reprezentativni proizvod sodelujočega proizvajalca izvoznika, in sicer stopnja 69,7 %.
- 4 Tožeča stranka ni sodelovala v upravnem postopku, na podlagi katerega je bila sprejeta dokončna uredba, tako da njeno ime ni vključeno v Prilogo I k dokončni uredbi. Za njen uvoz zadevnega proizvoda je bila torej uporabljena protidampinška dajatev po stopnji 69,7 %.
- 5 Tožeča stranka je z dopisom z dne 7. septembra 2013 na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe (postal člen 11(3) Uredbe 2016/1036) od Komisije zahtevala vmesni pregled, omejen na damping. Razloga za ta zahtevek sta bila, prvič, da je tožeča stranka vzpostavila nov distribucijski sistem prek povezanega podjetja in, drugič, da je uvedla novo vrsto proizvoda, ki ni obstajala v obdobju med 1. aprilom 2009 in 31. marcem 2010 (v nadaljevanju: obdobje prvotne preiskave). Tožeča stranka je v zahtevku za pregled navedla, da ni sodelovala v prvotni preiskavi, ker ni poznala končnega namembnega kraja svojih proizvodov, ki jih je v obdobju prvotne preiskave prodajala izključno kitajski trgovski družbi.

- 6 Komisija je 25. oktobra 2013 odgovorila na stališča tožeče stranke. Komisija je v odgovoru tožeči stranki poslala splošne in pripravljalne podatke, ki so se nanašali zlasti na preglede na podlagi statusa novega proizvajalca izvoznika v smislu člena 3 dokončne uredbe.
- 7 Člen 3 dokončne uredbe določa:

„Kadar [nov kitajski proizvajalec] Komisiji zagotovi zadostne dokaze, da ni izvažal blaga iz člena 1(1) s poreklom iz [Kitajske] med obdobjem preiskave (od 1. aprila 2009 do 31. marca 2010), da ni povezan z izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni s to uredbo, oziroma da je dejansko izvažal zadevno blago ali prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da bo izvažal znatno količino v Unijo po koncu obdobja preiskave, lahko Svet z navadno večino na predlog Komisije in po posvetovanju s svetovalnim odborom spremeni člen 1(2), da bi navedenemu proizvajalcu pripisal dajatev, ki se uporablja za sodelujoče proizvajalce, ki niso vključeni v vzorec, v višini 30,6 %.“
- 8 Tožeča stranka je z dopisom z dne 28. februarja 2014, prvič, ponovila svoj zahtevek za vmesni pregled na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe in, drugič, podredno predlagala začetek pregleda na podlagi statusa novega izvoznika v smislu člena 3 dokončne uredbe. V tem okviru je zlasti navedla, da je v obdobju prvotne preiskave vso svojo proizvodnjo prodala enemu samemu trgovskemu podjetju in da sploh ni poznala končnega namembnega kraja svojih proizvodov. Priznala je, da so lahko to trgovsko podjetje in njegovi partnerji v Evropsko unijo izvozili več ploščic, vendar je navedla, da ne ve, kako. Trdila je tudi, da ni bila povezana z nobenim podjetjem, za katero veljajo zadevne protidampinške dajatve, in da je sklenila nepreklicno pogodbo za prihodnjo dobavo svojih proizvodov.
- 9 Tožeča stranka je z dopisi z dne 8. aprila ter 2. in 17. junija 2014 ponovila svoji zahtevi za vmesni pregled in za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika. V zvezi s tem je izjavila, da zadevnega proizvoda ni „neposredno“ izvažala v Unijo in da je žrtev diskriminatornega obravnavanja v primerjavi s konkurentom, ki naj bi zahteval in dosegel vmesni pregled, Komisijo pa je obvestila o morebitni prihodnji tožbi zaradi nedelovanja proti njej, če ne bi sprejela odločitve v tem smislu.
- 10 Komisija je z dopisom z dne 3. septembra 2014 odgovorila, da za začetek in konec postopka v zvezi z vmesnim pregledom potrebuje vse zahtevane informacije, pojasnila več vprašanj o postopku, ki se uporablja, in ugotovila, da še nima vseh potrebnih dokumentov. V zvezi s tem je tožečo stranko prosila, naj izpolni obrazec zahteve za status podjetja, ki deluje v pogojih tržnega gospodarstva, določen v členu 2(7)(c) osnovne uredbe (postal člen 2(7)(c) Uredbe 2016/1036). Komisija je od tožeče stranke tudi zahtevala, naj predloži dokaze za svoje trditve glede neobstoja izvoza v Unijo v obdobju prvotne preiskave, neobstoja povezave s podjetji, za katera veljajo zadevne protidampinške dajatve, in obstoja pogodbe za dobavo zadevnega proizvoda po obdobju izvoza. Potrdila je, da bi se, če bi bili pogoji za uporabo člena 3 dokončne uredbe izpolnjeni, tožeči stranki naložila protidampinška dajatev po isti stopnji kot proizvajalcem izvoznikom, ki so sodelovali v prvotni preiskavi, vendar niso bili vključeni v vzorec, in sicer 30,6 %.
- 11 Tožeča stranka je odgovorila z dopisom z dne 9. oktobra 2014 in navedla, da ji je Komisija naložila dokazno breme, ki presega zakonske zahteve. Tožeča stranka je tudi zahtevala, naj se ji v okviru vmesnega pregleda glede konkurenta odobri status zainteresirane stranke.
- 12 Tožeči stranki je bil 18. decembra 2014 odobren ta status in je prejela dokumente o razkritju.
- 13 Tožeča stranka je z dopisom z dne 11. decembra 2014 predložila dodatne informacije v zvezi s svojo zahtevo za pregled na podlagi statusa novega proizvajalca izvoznika in, podredno in pomožno, v zvezi z zahtevo za vmesni pregled. Tožeča stranka je predložila tudi vprašalnik o statusu podjetja, ki deluje v pogojih tržnega gospodarstva. Navedla je, da kot začasno rešitev sprejema uporabo iste stopnje protidampinških dajatev, kot velja za proizvajalce izvoznike, ki so sodelovali v prvotni preiskavi, vendar niso bili vključeni v vzorec. Vendar je trdila, da ima pravico do individualne obravnave.

- 14 Komisija je z dopisom z dne 6. februarja 2015 potrdila, da bo preučila spis, ki ji ga je tožeča stranka poslala 11. decembra 2014. Od tožeče stranke je tudi zahtevala, naj ji potrdi, da se strinja, da se jo obravnava kot novega proizvajalca izvoznika v smislu člena 3 dokončne uredbe, in da hkrati s tem vztraja pri zahtevi za vmesni pregled.
- 15 Z dopisom z dne 10. februarja 2015 je tožeča stranka potrdila, da sprejema, da se jo obravnava kot novega proizvajalca izvoznika v smislu člena 3 dokončne uredbe, in je Komisiji predlagala, naj prekine obravnavanje zahteve za vmesni pregled, da ne bi upočasnili rezultatov pregleda na podlagi zadnjenavedene določbe.
- 16 Komisija je z dopisom z dne 23. februarja 2015 od tožeče stranke zahtevala, naj izpolni vprašalnik za gospodarske subjekte, ki zaprosijo za status novega proizvajalca izvoznika. Pojasnila je, da bo zahtevke obravnavan takoj po prejetju odgovora na navedeni vprašalnik in da se tožeča stranka lahko sklicuje na informacije, predhodno predložene Komisiji.
- 17 Tožeča stranka je 25. marca 2015 zaprosila za podaljšanje roka za vrnitev tega vprašalnika. Komisija je navedeni rok podaljšala do 17. aprila 2015. Zaupna različica odgovora je bila poslana v predpisanem roku in nezaupna različica 30. aprila 2015.
- 18 Komisija je v odgovor na zahtevo po informacijah glede roka, v katerem naj bi sprejela odločitev, tožečo stranko 28. maja 2015 obvestila, da preučuje spis in ji bo kmalu poslala zahtevo za pojasnila.
- 19 Komisija je 23. junija 2015 tožeči stranki poslala prvo zahtevo za pojasnila v zvezi z informacijami, ki so bile predložene v zvezi z zahtevo na podlagi statusa novega proizvajalca izvoznika iz člena 3 dokončne uredbe.
- 20 Tožeča stranka je 13. julija 2015 predložila zaupen odgovor na zahtevo Komisije. Nezaupna različica je bila predložena 14. in 24. avgusta 2015.
- 21 Evropsko združenje keramične industrije Cerame-Unie AISBL (v nadaljevanju: intervenient ali Cerame-Unie) s sedežem v Bruslju (Belgija) je 27. avgusta 2015 Komisiji predložilo informacije v zvezi s tožečo stranko. Te med upravnim postopkom niso bile posredovane tožeči stranki. Vendar je bila tožeča stranka v dopisu z dne 18. septembra 2015 (glej točko 23 spodaj) seznanjena s tem, da je Komisija od predstavnikov industrije Unije prejela informacije o prvotni preiskavi.
- 22 Tožeča stranka je 16. septembra 2015 Komisiji poslala opomin, naj sprejme odločitev o njeni zahtevi.
- 23 Komisija je tožečo stranko 18. septembra 2015 obvestila o stanju zahtevka na podlagi statusa novega proizvajalca izvoznika. Ker je štela, da ta zahtevek še vedno ni dovolj utemeljen, je poslala tudi drugo zahtevo za pojasnila s prilogo, v kateri so bile razčlenjene vse zahtevane informacije. Med drugim je opozorila na razlike med javnimi informacijami in informacijami, ki jih je poslala tožeča stranka, in je želela dobiti pojasnila glede teh. Natančneje, v zvezi s pogojem glede neobstoja izvoza zadevnega proizvoda v Unijo v obdobju prvotne preiskave je Komisija pojasnila:

„Edina informacija o prodaji družbe Foshan Lihua v obdobju [prvotne] preiskave je mesečni seznam prodaje za leti 2009 in 2010, napisan z roko. V tem seznamu ni mogoče najti ne prodanih količin ne številke računov ne namembnih držav ali imen strank. Razumemo, da vaša stranka v obdobju [prvotne] preiskave ni imela računalniško vodenih računovodskih evidenc. Na žalost pa v trenutnih razmerah te omejene informacije ne omogočajo ugotovitev [o tem merilu].“

- 24 Tožeča stranka je z dopisom z dne 29. septembra 2015 odgovorila na drugo zahtevo za pojasnila. Nezaupna različica je bila Komisiji poslana 5. novembra 2015. Tožeča stranka je menila, da Komisija od nje ne bi smela zahtevati zadevnih informacij in da te zahteve pomenijo zlorabo pooblastil. Tožeča stranka je dopis sklenila z zahtevo za začetek pregleda na podlagi odobritve statusa novega proizvajalca izvoznika in za individualno stopnjo dampinga.
- 25 Komisija je 4. decembra 2015 tožeči stranki, združenju Cerame-Unie in misiji Ljudske republike Kitajske pri Uniji poslala dokument o splošnem razkritju, v katerem so bila predstavljena bistvena dejstva in ugotovitve, na podlagi katerih je Komisija predlagala zavrnitev zahteve za pregled na podlagi statusa novega proizvajalca izvoznika v smislu člena 3 dokončne uredbe. Komisija je zlasti ugotovila, da je tožeča stranka proizvajalec izvoznik zadevnega proizvoda in da je ta proizvod dejansko izvažala v Unijo po obdobju prvotne preiskave, zato je štela, da je tretje merilo za odobritev zadevnega statusa izpolnjeno. Nasprotno pa je Komisija menila, da tožeča stranka ni dokazala, da v obdobju prvotne preiskave ni prišlo do izvoza v Unijo, niti neobstoja povezave z družbami, za katere veljajo zadevne protidampinške dajatve. Za prva dva pogoja je torej štela, da nista izpolnjena.
- 26 Dokument o splošnem razkritju je bil 11. decembra 2015 posredovan delegacijam Odbora za instrumente trgovinske zaščite.
- 27 Tožeča stranka je z dopisom z dne 20. decembra 2015 odgovorila na dokument o splošnem razkritju in zahtevala zaslišanje pred Komisijo. Pred podajo pripomb na ta dokument je navedla, da je bila Komisija dolžna najprej preučiti njeno zahtevo za vmesni pregled. Komisija bi morala zgolj podredno in če bi štela, da vmesni pregled ni utemeljen, odločiti o njeni zahtevi za pregled na podlagi statusa novega proizvajalca izvoznika. Tožeča stranka je Komisijo tudi opomnila, naj do 20. januarja 2016 odloči o njeni zahtevi za vmesni pregled. Tožeča stranka je prav tako zanikala, da bi predložila zahtevek za odobritev protidampinške dajatve po stopnji 30,6 %, ki se uporablja za sodelujoče proizvajalce, ki niso bili vključeni v vzorec. Zahtevala naj bi individualno preiskavo. Tožeča stranka je poleg tega trdila, da Komisija preiskave (v nadaljevanju: zadevna preiskava) ne vodi nepristransko, da se ne opira na dejstva, temveč na predpostavke, in da ji nalaga večje dokazno breme kot drugim vlagateljem zahteve za pregled na podlagi statusa novega proizvajalca izvoznika.
- 28 Tožeča stranka je 11. januarja 2016 predložila nezaupno različico svojih pripomb.
- 29 Komisija je 13. januarja 2016 zaslišala tožečo stranko, zaslišanja sta se udeležila tudi predstavnik kitajske gospodarske zbornice za mednarodno trgovino. O tem zaslišanju ne obstaja noben zapisnik ali poročilo. Tožeča stranka je 15. januarja 2016 poslala povzetek svojega razumevanja stališča, ki ga je Komisija zavzela na zaslišanju.
- 30 Tožeča stranka je 18. januarja 2016 Komisiji poslala dopis po zaslišanju. Med drugim je navedla, da bi se moralo v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe (postal člen 11(4) Uredbe 2016/1036) v *Uradnem listu Evropske unije* uradno objaviti obvestilo o začetku pregleda na podlagi statusa novega proizvajalca izvoznika, kar pa naj se ne bi zgodilo. Tožeča stranka je trdila tudi, da ji Komisija ni predložila nobenega dokumenta, na podlagi katerega bi se lahko porajali pomisleki, ali sta bila prva pogoja za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika izpolnjena.
- 31 Komisija je z elektronskim sporočilom z dne 19. januarja 2016 pojasnila, da v primeru, kakršen je obravnavani, v katerem so institucije v prvotni preiskavi uporabile vzorčenje, pravna podlaga za pregled na podlagi statusa novega proizvajalca izvoznika ni člen 11(4) osnovne uredbe, temveč posebna določba v uredbah o uvedbi dokončnih protidampinških ukrepov. Ponovila je ugotovitev, da bi se, če bi bil rezultat pregleda pozitiven, za tožečo stranko uporabila enaka stopnja protidampinške dajatve, kot velja za proizvajalce izvoznike, ki so sodelovali v prvotni preiskavi, vendar niso bili vključeni v vzorec, in ne individualna stopnja.

- 32 Tožeča stranka je v dopisu z dne 22. januarja 2016 navedla, da ne sprejema, da se po pregledu na podlagi člena 3 dokončne uredbe zanjo uporabi enaka stopnja protidampinške dajatve, kot velja za proizvajalce izvoznike, ki so sodelovali v prvotni preiskavi, vendar niso bili vključeni v vzorec, ker šteje, da je diskriminatorno, da se za nove proizvajalce izvoznike uporabijo različni pogoji za začetek postopka glede na to, ali je bila uporabljena tehnika vzorčenja. Tožeča stranka je trdila, da je predložila dokaze, da na prvi pogled zadevnega proizvoda v obdobju prvotne preiskave ni izvažala v Unijo in ni povezana z družbami, za katere veljajo zadevne protidampinške dajatve. Tožeča stranka je izpodbijala zakonitost postopka glede na pravila Sporazuma o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini 1994 (GATT) (UL 1994, L 336, str. 103, v nadaljevanju: protidampinški sporazum) iz Priloge 1 A k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO) (UL 1994, L 336, str. 3). V istem dopisu je tožeča stranka podala pojasnila glede strukture skupine in uporabe potrdila EC za njene proizvode v praksi.
- 33 Komisija je 15. aprila 2016 sprejela Izvedbeni sklep C(2016) 2136 o zavrnitvi zahtevka za status novega proizvajalca izvoznika v zvezi z dokončnimi protidampinškimi ukrepi, ki so bili z dokončno uredbo uvedeni na uvoz keramičnih ploščic s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (v nadaljevanju: izpodbijani sklep). Uvodoma je pojasnila, da člen 11(4) osnovne uredbe ne more biti pravna podlaga, če je bila v prvotni preiskavi uporabljena tehnika vzorčenja, in da je pravna podlaga za zahtevek člen 3 dokončne uredbe.
- 34 V zvezi s pogoji za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika, kakor so opredeljeni v tej določbi, je Komisija najprej ugotovila, da je tožeča stranka proizvajalec izvoznik zadevnega proizvoda in da je ta proizvod dejansko izvažala v Unijo po koncu obdobja prvotne preiskave. Zato je štela, da je tretji pogoj za odobritev zadevnega statusa izpolnjen.
- 35 Dalje, v zvezi z drugim pogojem, v skladu s katerim podjetje, ki zaprosi za zadevni status, ne sme biti povezano z družbo, za katero veljajo zadevne protidampinške dajatve, pa je Komisija presodila, da so informacije, ki jih je predložila tožeča stranka, nepopolne in v nasprotju z javno dostopnimi podatki. Zato, ker Komisija na podlagi zadevne preiskave ni mogla potrditi, da tožeča stranka ni bila povezana s takim podjetjem, je ugotovila, da tožeča stranka ne izpolnjuje drugega pogoja.
- 36 Nazadnje, Komisija v zvezi s prvim pogojem, v skladu s katerim podjetje, ki zaprosi za zadevni status, zadevnega proizvoda v obdobju prvotne preiskave ni smelo izvažati v Unijo, ob upoštevanju, da so informacije, ki jih je predložila tožeča stranka, nepopolne in v nasprotju z drugimi informacijami, ki jih ima, ni mogla izključiti, da je tožeča stranka v navedenem obdobju zadevni proizvod bodisi neposredno bodisi posredno prek povezanih družb ali v okviru sporazumov o proizvodnji, sklenjenih z drugimi neodvisnimi družbami, izvažala v Unijo. Zato je Komisija sklenila, da tožeča stranka ne izpolnjuje niti prvega merila.
- 37 Ker je ugotovila, da tožeča stranka ni dokazala, da izpolnjuje prvi in drugi pogoj za odobritev statusa iz člena 3 dokončne uredbe, čeprav je večkrat imela možnost predložiti dodatne informacije, je Komisija zavrnila njen zahtevek za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika.
- 38 Poleg tega je Komisija s sklepom z dne 11. julija 2016 zavrnila zahtevo tožeče stranke za vmesni pregled na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe, ta zavrnitev pa je bila obravnavana v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 11. septembra 2018, Foshan Lihua Ceramic/Komisija (T-654/16, EU:T:2018:525).

Postopek in predlogi strank

- 39 Tožeča stranka je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 20. junija 2016 vložila to tožbo.

- 40 Združenje Cerame-Unie je 3. oktobra 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložilo predlog za intervencijo v podporo predlogom Komisije.
- 41 Tožeča stranka je 7. decembra 2016 v repliki predlagala združitev te zadeve z zadevo, v kateri je bila medtem izdana sodba z dne 11. septembra 2018, Foshan Lihua Ceramic/Komisija (T-654/16, EU:T:2018:525). Prav tako je predlagala, da se zaupne informacije, ki se nanašajo nanjo, ne pošljejo združenju Cerame-Unie, in predložila nezaupno različico zadevnih dokumentov.
- 42 Komisija je 16. decembra 2016 ugovarjala združitvi te zadeve z zadevo, v kateri je bila medtem izdana sodba z dne 11. septembra 2018, Foshan Lihua Ceramic/Komisija (T-654/16, EU:T:2018:525).
- 43 Predsednik četrtega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 23. januarja 2017 odločil, da se ti zadevi ne združita.
- 44 Predsednik četrtega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 7. aprila 2017 združenju Cerame-Unie dovolil intervencijo v podporo predlogom Komisije.
- 45 Intervenient ni ugovarjal predlogu tožeče stranke za zaupno obravnavanje.
- 46 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izpodbijani sklep razglasi za ničen;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov;
- 47 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
- 48 Intervenient Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 49 Tožeča stranka navaja osem tožbenih razlogov, od katerih se prvi nanaša na kršitev člena 11(4) in člena 11(5) osnovne uredbe (postal člen 11(5) Uredbe 2016/1036) ter členov 6.1 in 9.5 protidampinškega sporazuma, drugi na kršitev načela prepovedi diskriminacije, tretji na očitno napako pri presoji, četrti na kršitev pravice do obrambe, peti na zlorabo pooblastil in napačno uporabo prava, šesti na očitno pravno napako, sedmi na kršitev pravice do izjave in na obrazložitev, ki ne temelji na dejstvih, temveč na predpostavkah, in osmi na kršitev člena 9.5 protidampinškega sporazuma.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 11(4) in (5) osnovne uredbe ter členov 6.1 in 9.5 protidampinškega sporazuma

- 50 Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom izpodbija točko 8 obrazložitve izpodbijanega sklepa. Ta se glasi:
- „[Tožeča stranka] je trdila, da bi ji bilo treba v okviru pregleda novega izvoznika v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe odobriti individualno dajatev. Komisija je to trditev zavrnila in poudarila, da člen 11(4) osnovne uredbe ne more biti pravna podlaga, če je bila v prvotni preiskavi uporabljena tehnika vzorčenja, in da je pravna podlaga za zahtevek člen 3 [dokončne] uredbe.“
- 51 Tožeča stranka v bistvu trdi, da naj bi imelo zanjo to, da je Komisija namesto postopka iz člena 11(4) osnovne uredbe uporabila postopek iz člena 3 dokončne uredbe, negativne posledice. Čeprav se je namreč v okviru postopkov pregleda v skladu s členom 11(5) osnovne uredbe uporabljal člen 5(10) osnovne uredbe (postal člen 5(10) Uredbe 2016/1036), ki določa objavo obvestila o začetku protidampinške preiskave, naj v obravnavani zadevi ne bi bilo objavljeno obvestilo o začetku postopka pregleda, zaradi česar se zainteresirane stranke iz člena 6(7) osnovne uredbe (postal člen 6(7) Uredbe 2016/1036), in sicer uvozniki in kitajska vlada, niso mogle udeležiti upravnega postopka. Kitajska vlada pa bi lahko predložila informacije, s katerimi bi se potrdilo, da je tožeča stranka izpolnjevala pogoje za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika iz člena 3 dokončne uredbe.
- 52 Nič naj ne bi upravičevalo, da ob uporabi vzorčenja v okviru prvotne preiskave zainteresirane tretje stranke ne bi imele pravice sodelovati v postopku pregleda na podlagi statusa novega proizvajalca izvoznika, čeprav naj bi bile k temu pozvane v okviru postopka iz člena 11(4) osnovne uredbe. To naj bi veljalo še toliko bolj, ker naj bi Komisija priznala, da so merila za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika v bistvu enaka ne glede na to, ali gre za preiskavo na podlagi člena 11(4) osnovne uredbe ali preiskavo na podlagi člena 3 dokončne uredbe. Vlagatelj zahtevka za status novega proizvajalca izvoznika, kot je določen v členu 3 dokončne uredbe, naj bi tako bili diskriminirani glede na tiste, ki za ta status zaprosijo na podlagi člena 11(4) osnovne uredbe. Člen 11(4), četrti pododstavek, osnovne uredbe (postal člen 11(4), četrti pododstavek, Uredbe 2016/1036) naj ne bi bil *lex specialis* glede na člen 11(5) osnovne uredbe.
- 53 Tožeča stranka v repliki trdi, da je praksa Komisije, ki je razvidna tudi iz izpodbijanega sklepa, sprejetega na podlagi člena 3 dokončne uredbe, da ne obvesti vseh zainteresiranih strank, navedenih v členu 5(11) osnovne uredbe (postal člen 5(11) Uredbe 2016/1036) in členu 6(7) osnovne uredbe, v nasprotju s členom 6.1 protidampinškega sporazuma.
- 54 Člen 9.5 protidampinškega sporazuma naj bi bil v pravo Unije prenesen s členom 11(4) osnovne uredbe, ki naj bi ga prevzemal skoraj dobesedno. Ker naj bi torej šlo za izvajanje obveznosti, prevzete v okviru prava STO, v pravo Unije, naj bi imel v pravo Unije neposredni učinek. Člen 9.5 protidampinškega sporazuma pa naj ne bi omogočal obravnavanja družb z odstopanjem glede na njihovo vključitev v vzorec. Enako obravnavanje naj bi se uporabljalo za vse nove proizvajalce izvoznike.
- 55 Poleg tega naj bi na podlagi člena 17(3) osnovne uredbe in člena 6.10.2 protidampinškega sporazuma, ki naj bi imel v pravo Unije neposredni učinek, tudi družbe, ki niso bile vključene v vzorec, imele pravico do individualne preiskave in naj se jim zato ne bi smela dodeliti stopnja protidampinške dajatve, ki je bila določena z uporabo najvišje stopnje dampinga, ugotovljene za reprezentativni proizvod sodelujočega proizvajalca izvoznika, to je 69,7 %. Ker naj bi bila tožeča stranka edini izvoznik, ki je vložil zahtevek za status novega proizvajalca izvoznika in ker naj bi razlogi za uporabo vzorčenja izginili, bi ji morala Komisija odobriti individualno preiskavo.
- 56 Komisija in intervenient prerekata trditve tožeče stranke.

- 57 V zvezi s tem je treba na prvem mestu poudariti, da tožeča stranka v bistvu trdi, da je izpodbijani sklep v nasprotju s členom 11(4) in (5) osnovne uredbe ter členom 9.5 protidampinškega sporazuma, ker preiskava, na podlagi katere je bil sprejet, ni bila objavljena z objavo obvestila o začetku v *Uradnem listu Evropske unije*.
- 58 Vendar, kot trdi Komisija, izpodbijani sklep ni mogel biti sprejet na podlagi člena 11(4) osnovne uredbe. Iz člena 11(4), četrti pododstavek, osnovne uredbe namreč izhaja, da se določbe tega člena ne uporabljajo, kadar so bile dajatve uvedene v skladu s členom 9(6) te uredbe, to je, če so institucije v prvotni preiskavi uporabile vzorčenje, kot je bilo v obravnavanem primeru.
- 59 Zato se člen 11(5) osnovne uredbe, s katerim se upoštevne določbe osnovne uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav, med drugim člen 5(10) in (11) osnovne uredbe in člen 6(7) te uredbe, prenašajo zgolj na postopke za pregled iz člena 11(2) osnovne uredbe (postal člen 11(2) Uredbe 2016/1036) in člena 11(3) in (4) osnovne uredbe, ne uporablja v okviru preiskave na podlagi člena 3 dokončne uredbe.
- 60 Volja zakonodajalca Unije, da uporabo člena 11(4), od prvega do tretjega pododstavka, osnovne uredbe (postal člen 11(4), od prvega do tretjega pododstavka, Uredbe 2016/1036) izključi, če se v prvotni preiskavi uporabi vzorčenje, in da uporabo člena 11(5) te uredbe izključi za druge preglede, kot so pregledi iz člena 11, od (2) do (4), osnovne uredbe, je potrjena s tem, da ti določbi nista bili spremenjeni po vzpostavitvi prakse Sveta in Komisije od sprejetja Uredbe Sveta (ES) št. 285/97 z dne 17. februarja 1997 o spremembi Uredbe (EGS) št. 738/92 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz bombažne preje s poreklom iz Brazilije in Turčije (UL 1997, L 48, str. 1), da novemu proizvajalcu izvozniku pod nekaterimi pogoji odobrita stopnjo dampinga, ki se izračuna v skladu s členom 9(6) osnovne uredbe.
- 61 Poleg tega je dokazano, da je tožeča stranka zahtevala uporabo člena 3 dokončne uredbe in da je bila ustrezno obveščena o stopnji protidampinške dajatve, ki bi se zanjo uporabila, če bi bil rezultat zadevne preiskave pozitiven.
- 62 Izpodbijani sklep je bil sprejet na podlagi člena 3 dokončne uredbe, ki določa poseben postopek za razširitev protidampinške dajatve v višini 30,6 %, ki se uporablja za sodelujoče proizvajalce, ki niso vključeni v vzorec, se pravi za subjekte, ki z izpolnjevanjem treh pogojev iz te določbe dokažejo, da so novi proizvajalci izvozniki. Vendar pa člen 3 dokončne uredbe ne določa objave obvestila o začetku preiskave v zvezi s pregledom in tudi ne uradne obvestitve drugih zainteresiranih strank v smislu člena 5(10) in (11) ter člena 6(7) osnovne uredbe o njegovem začetku.
- 63 V zvezi s trditvijo tožeče stranke v repliki, da je praksa Komisije, ki se izvaja tudi v izpodbijanem sklepu, sprejetem na podlagi člena 3 dokončne uredbe, da ne obvesti vseh zainteresiranih strank iz člena 5(11) in člena 6(7) osnovne uredbe, v nasprotju s členom 6.1 protidampinškega sporazuma, je treba ugotoviti, da gre za novo trditev, ki je prvič navedena v fazi replike. Vendar, kot je tožeča stranka v bistvu navedla na obravnavi, pomeni dopolnitev drugih trditev, navedenih v okviru tožbe, s katerimi graja neobjavo obvestila o začetku zadevnega postopka v zvezi s pregledom in neobvestitev vseh zainteresiranih strank. Ta trditev je zato dopustna. V zvezi z utemeljenostjo navedene trditve je treba opozoriti, da je člen 6.1 protidampinškega sporazuma, v skladu s katerim „vse zainteresirane strani v protidampinški preiskavi dobijo obvestilo o podatkih, ki jih oblasti potrebujejo, in dovolj možnosti, da pisno predložijo vse dokaze, za katere menijo, da so ustrezni glede na določeno preiskavo“, v pravo Unije prenesen s členom 5(10) osnovne uredbe. V točki 59 zgoraj pa je bilo že odločeno, da se člen 11(5) osnovne uredbe, s katerim se upoštevne določbe osnovne uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav, med drugim člen 5(10) osnovne uredbe, prenašajo zgolj na postopke za pregled iz člena 11, od (2) do (4), osnovne uredbe, ne uporablja v okviru preiskave na podlagi člena 3 dokončne uredbe.

- 64 Na drugem mestu je treba v zvezi s tem, da tožeča stranka v bistvu šteje, da je izpodbijani sklep v nasprotju s členom 9.5 protidampinškega sporazuma, ker je tudi člen 11(4) osnovne uredbe v nasprotju s to določbo, ker iz področja uporabe pregleda, ki ga določa, izključuje okoliščine, v katerih so institucije v prvotni preiskavi uporabile vzorčenje, zaradi česar bi morala Komisija uporabiti člen 3 dokončne uredbe, najprej preveriti – kot trdi Komisija – ali ima člen 9.5 protidampinškega sporazuma v pravnem redu Unije neposredni učinek.
- 65 V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da čeprav je besedilo člena 11(4), od prvega do tretjega pododstavka, osnovne uredbe, z izjemo tretjega pogoja v zvezi z obstojem izvoza po obdobju prvotne preiskave, podobno besedilu člena 9.5 protidampinškega sporazuma, ima člen 11(4) osnovne uredbe še četrti pododstavek, po katerem se ta člen ne uporablja, kadar so bile dajatve uvedene v skladu s členom 9(6) te uredbe, to je, če so institucije v prvotni preiskavi uporabile vzorčenje. Namen te izjeme je, da se novih proizvajalcev izvoznikov ne postavi v ugodnejši postopkovni položaj od tistih, ki so sodelovali v prvotni preiskavi, vendar niso bili vključeni v vzorec. Ta skrb v protidampinškem sporazumu ni upoštevana. Člen 11(4), četrti pododstavek, osnovne uredbe je torej izraz volje zakonodajalca Unije, da na tem področju uporabi pristop, lasten pravnemu redu Unije. Iz tega sledi, da navedene določbe ni mogoče šteti za ukrep, ki je namenjen temu, da se v pravnem redu Unije zagotovi izvršitev posebne obveznosti, sprejete v okviru STO. Zakonodajalec Unije je izvedel svojo zakonodajno pristojnost v zvezi s pogoji za začetek pregleda za nove proizvajalce izvoznike in pri tem uporabil pristop, lasten pravnemu redu Unije, zato ni mogoče dokazati volje zakonodajalca Unije, da s sprejetjem člena 11(4) osnovne uredbe izvrši posebne obveznosti iz člena 9.5 protidampinškega sporazuma (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2015, Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, točke 48, 50 in 53). Iz tega sledi, da člen 9.5 protidampinškega sporazuma v pravnem redu Unije nima neposrednega učinka.
- 66 Na tretjem mestu, ker so cilji preiskave na podlagi člena 3 dokončne uredbe bolj omejeni kot cilji preiskave na podlagi člena 11(4) osnovne uredbe, je upravičeno, da se o začetku preiskave na podlagi člena 3 dokončne uredbe obvesti manj oseb. Medtem ko namen preiskave na podlagi člena 11(4) osnovne uredbe ni le ugotoviti, ali je zadevni subjekt nov proizvajalec izvoznik, ampak tudi, če je odgovor na to prvo vprašanje pritrđen, ugotovitev njegove individualne stopnje dampinga, je edini namen preiskave na podlagi člena 3 dokončne uredbe preveriti, ali je zadevni subjekt dejansko nov proizvajalec izvoznik. Ta mora med to preiskavo dokazati, da v obdobju prvotne preiskave ni izvažal blaga iz člena 1(1) dokončne uredbe s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, da ni povezan z izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni s to uredbo, in da je dejansko izvažal zadevno blago ali prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da bo izvažal znatno količino v Unijo po koncu obdobja preiskave. Ker se ti pogoji nanašajo na položaj zadevnega subjekta, je očitno, da je ta brez tretjih oseb najprimernejši za zagotovitev potrebnih informacij.
- 67 Na četrtem mestu in vsekakor, tudi če bi bilo treba razsoditi, da je bila Komisija pri sprejemanju izpodbijanega sklepa vezana na člen 5(10) in (11) ter člen 6(7) osnovne uredbe, je posledica postopkovne nepravilnosti delna ali popolna ničnost sklepa le, če se ugotovi, da bi lahko bil izpodbijani sklep brez te kršitve vsebinsko drugačen (sklep z dne 24. septembra 2007, Torres/UUNT in Bodegas Muga, C-405/06 P, neobjavljen, EU:C:2007:546, točka 29; glej v tem smislu tudi sodbi z dne 29. oktobra 1980, van Landewyck in drugi/Komisija, od 209/78 do 215/78 in 218/78, neobjavljena, EU:C:1980:248, točka 47, ter z dne 6. februarja 2013, Bopp/UUNT (Upodobitev zelenega osmerokotnega okvira), T-263/11, neobjavljena, EU:T:2013:61, točka 49).
- 68 Stranka, ki se sklicuje na to postopkovno kršitev, mora dokazati, da bi izpodbijani sklep lahko bil vsebinsko drugačen.
- 69 Tožeča stranka je v tožbi navedla, da naj bi v obravnavanem primeru uvozniki in predvsem kitajska vlada lahko podali pripombe v podporo tožeče stranke in naj bi to verjetno tudi storili. Nato je večkrat ponovila, da bi kitajska vlada v upravnem postopku intervenirala v podporo predlogom tožeče stranke, če bi bila obveščena o njem, in da bi zlasti predložila informacije, s katerimi bi razjasnila dvome

Komisije. Nazadnje, tožeča stranka je v repliki trdila, da nobeno združenje izvoznikov, uvoznikov ali potrošnikov niti noben trgovec ali javnost niso bili obveščeni in da zato ni mogoče izključiti predpostavke, da bi intervenirali v upravnem postopku.

- 70 Toda ugotoviti je treba, da je kitajska vlada prejela dokument o splošnem razkritju, vendar ni predložila nobenih pripomb in še manj natančnih podatkov v zvezi s tem. V zvezi s kitajsko gospodarsko zbornico za mednarodno trgovino ni sporno, da je eden od njenih predstavnikov na zaslišanju podal splošno izjavo v imenu tožeče stranke, vendar ni navedel nobenih pojasnil o vsebini zadeve. V zvezi z združenji izvoznikov, uvoznikov in potrošnikov, trgovci in javnostjo tožeča stranka nikakor ni navedla, natančno glede česa bi lahko dopolnili informacije, za katere je Komisija ugotovila, da jih ni v spisu tožeče stranke, ali pojasnili informacije, za katere je Komisija štela, da so si nasprotujoče. Poleg tega tožeča stranka ni izkoristila možnosti, ki jo je imela na podlagi členov od 91 do 102 Poslovnika Splošnega sodišča, da bi predlagala, naj predstavniki teh združenj pričajo pred Splošnim sodiščem, da potrdijo njene trditve (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 6. septembra 2017, Intel/Komisija, C-413/14 P, EU:C:2017:632, točka 101). Poleg tega, kot je navedeno v točki 66 zgoraj, ker se pogoji iz člena 3 dokončne uredbe nanašajo na položaj zadevnega subjekta, je očitno, da je ta brez tretjih oseb najprimernejši za zagotovitev potrebnih informacij.
- 71 Iz tega sledi, da tožeča stranka ni mogla dokazati, da bi izpodbijani sklep brez domnevne postopkovne nepravilnosti lahko bil vsebinsko drugačen.
- 72 Na petem mestu v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, člen 17(3) osnovne uredbe in člen 6.10.2 protidampinškega sporazuma, ki določata možnost, da proizvajalec izvoznik, ki ni bil vključen v vzorec, zahteva individualno preiskavo, da bi se mu odobrila individualna stopnja dampinga, nista upoštevni določbi v tej zadevi. Kot v bistvu trdi intervenient, možnost določitve individualne stopnje dampinga na področju pregleda na podlagi novega proizvajalca izvoznika določa specialno pravilo, in sicer člen 11(4), od prvega do tretjega pododstavka, osnovne uredbe. Vendar, kot je bilo že navedeno zgoraj, člen 11(4), četrti pododstavek, te uredbe določa izjemo od navedenega pravila, če se v okviru prvotne preiskave uporabi vzorčenje.
- 73 Na šestem mestu v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, ne gre za diskriminacijo subjektov, ki vložijo zahtevek za status novega proizvajalca izvoznika na podlagi člena 3 dokončne uredbe, glede na tiste, ki lahko zanj zaprosijo v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe. Člen 3 dokončne uredbe in člen 11(4), četrti pododstavek, osnovne uredbe namreč na eni strani zagotavljata, da se v primeru vzorčenja novih proizvajalcev izvoznikov v postopku ne obravnava ugodneje kot proizvajalcev izvoznikov, ki so sodelovali v prvotni preiskavi, vendar niso bili vključeni v vzorec, na drugi strani pa, da se lahko zanje uporabi enaka stopnja protidampinške dajatve kot za zadnjenavedene. Zato je vsakršno različno obravnavanje obeh vrst proizvajalcev izvoznikov, ki ga poudarja tožeča stranka, neločljivo povezano z uporabo tehnike vzorčenja, ki je izrecno določena v členu 17 osnovne uredbe. Tožeča stranka pa ni podala ugovora nezakonitosti te določbe glede na načelo prepovedi diskriminacije.
- 74 Iz tega izhaja, da je treba prvi tožbeni razlog zavrnil.

Drugi tožbeni razlog: kršitev načela prepovedi diskriminacije

- 75 Tožeča stranka navaja, da je Komisija pred kratkim v Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2015/2179 z dne 25. novembra 2015 o začetku pregleda Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 102/2012 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz jeklenih vrvi in kablov s poreklom, med drugim, iz Ljudske republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz jeklenih vrvi in kablov, poslanih iz Republike Koreje, ne glede na to, ali je njihovo poreklo deklarirano v Republiki Koreji ali ne, da se ugotovi, ali se za določenega korejskega izvoznika lahko odobri izvzetje iz navedenih ukrepov, odpravijo protidampinške dajatve pri uvozu njegovih izdelkov in uvede registracija tega uvoza (UL 2015, L 309, str. 3) za korejskega

proizvajalca izvoznika pravilno uporabila določbo osnovne uredbe o novih izvoznikih, to je člen 11(4) osnovne uredbe. Iz uvodnih izjav od 6 do 13 Izvedbene uredbe 2015/2179 izhaja, da bi moral zadevni proizvajalec izvoznik predložiti le *prima facie* dokaze, da izpolnjuje vse tri pogoje iz člena 11(4) osnovne uredbe, da naj bi Komisija nato med navedeno preiskavo ves uvoz tega korejskega izvoznika izvzela iz vseh protidampinskih dajatev in da naj bi zainteresirane stranke pozvala, da izrazijo svoja stališča. Poleg tega naj bi postopek, ki je pripeljal do sprejetja Izvedbene uredbe 2015/2179, trajal le dva meseca.

- 76 V tej zadevi pa naj bi bila tožeča stranka diskriminatorno obravnavana zaradi uporabe vzorčenja v okviru prvotne preiskave in zato v postopku iz člena 3 dokončne uredbe. Komisija naj bi – tako kot korejski proizvajalec izvoznik – v zahtevi iz septembra 2013 predložila dovolj *prima facie* dokazov, vendar naj med zadevno preiskavo ne bi bila izvzeta iz dajatev in bi morala počakati več kot dve leti in pol na sprejetje odločitve. Poleg tega tožeča stranka v repliki trdi, da v nasprotju z določbo člena 16(2) osnovne uredbe (postal člen 16(2) Uredbe 2016/1036) Komisija v zadevi, v kateri je bila izdana Izvedbena uredba 2015/2179, informacij, ki ji jih je predložila tožeča stranka, ni poskusila dopolniti z ogledom na kraju samem.
- 77 Ker naj bi ji bila ves čas zadevne preiskave, ki naj bi trajala več kot dve leti in pol, naložena protidampinska dajatev v višini 69,7 %, naj tožeča stranka dejavnosti ne bi mogla opravljati v Uniji, kar naj bi ji povzročilo zelo resne gospodarske posledice.
- 78 Komisija prereka trditve tožeče stranke.
- 79 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da tožeča stranka s sklicevanjem na Izvedbeno uredbu 2015/2179 o začetku pregleda Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 102/2012 z dne 27. januarja 2012 o uvedbi dokončne protidampinske dajatve na uvoz jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Ukrajine, kakor je bila razširjena na uvoz jeklenih vrvi in kablov, poslanih iz Maroka, Moldavije in Republike Koreje, ne glede na to, ali so deklarirani kot s poreklom iz teh držav ali ne, po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe in o zaključku pregleda zaradi izteka ukrepa glede uvoza jeklenih vrvi in kablov s poreklom iz Južne Afrike v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe (UL 2012, L 36, str. 1) trdi, da je bila diskriminirana glede na korejskega proizvajalca izvoznika, na katerega se je nanašal ta postopek. V bistvu trdi, da v nasprotju s tem, kar se je zgodilo v postopku, ki je pripeljal do sprejetja navedene uredbe o začetku preiskave, postopek, ki se je končal s sprejetjem izpodbijanega sklepa, ni bil objavljen z obvestilom o začetku, da zainteresirane stranke niti niso bile obveščene o njem, da je zadevna preiskava trajala predolgo, da ji za čas, dokler je trajala ta preiskava, ni bila odobrena ukinitve veljavnih protidampinskih dajatev in da ji je bil naložen višji dokazni standard.
- 80 V skladu z ustaljeno sodno prakso spoštovanje načel enakosti in prepovedi diskriminacije zahteva, da se primerljivi položaji ne obravnavajo različno in da se različni položaji ne obravnavajo enako, razen če je taka obravnava objektivno utemeljena (glej sodbo z dne 13. decembra 2007, Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, točka 62 in navedena sodna praksa).
- 81 Vendar pa so, kot trdi Komisija, okoliščine zadev, ki ju primerja tožeča stranka, različne, zato ni mogoče ugotoviti diskriminacije.
- 82 Na prvem mestu je namreč tožeča stranka zaprosila za status novega proizvajalca izvoznika, kot je določen v členu 3 dokončne uredbe. V nasprotju s tem je korejski proizvajalec izvoznik, na katerega se sklicuje tožeča stranka, zahtevk za vključitev na seznam proizvajalcev izvoznikov, ki so oproščeni plačila protidampinske dajatve, kakor je bila razširjena na uvoz zadevnega proizvoda, poslanega iz Republike Koreje, vložil na podlagi člena 13(4), peti pododstavek, osnovne uredbe (postal člen 13(4), peti pododstavek, Uredbe 2016/1036), ki za uporabo tega odstavka za podjetja, ki zahtevk za oprostitev protidampinskih dajatev vložijo po sprejetju uredbe o razširitvi protidampinskih dajatev, napotuje na člen 11(4) osnovne uredbe. V okviru takega postopka pa ni dovolj dokazati, da so

izpolnjeni pogoji iz člena 11(4) osnovne uredbe. Zadevno podjetje mora v skladu s členom 13(4), tretji pododstavek, osnovne uredbe (postal člen 13(4), tretji pododstavek, Uredbe 2016/1036) dokazati tudi, da ni vpleteno v izogibanje. Prav zato je v točkah 6 in 8 obrazložitve Izvedbene uredbe 2015/2179 pojasnjeno, da je korejski proizvajalec izvoznik predložil zadostne *prima facie* dokaze, da se ni izogibal ukrepom, ki se uporabljajo za proizvod, ki se obravnava v navedeni zadevi. Obseg tovrstne preiskave je zato širši od obsega preiskave iz člena 3 dokončne uredbe.

- 83 Na drugem mestu z Izvedbeno uredbo 2015/2179 korejskemu proizvajalcu izvozniku izvzetje, za katero je zaprosil, ni bilo odobreno, temveč je le bila začeta zadevna preiskava. Zato to, da se je Komisija v tej fazi postopka izvzetja zadovoljila z dokazi, v skladu s katerimi je korejski proizvajalec izvoznik *prima facie* izpolnjeval pogoje, ne pomeni, da je bilo temu podjetju naloženo nižje dokazno breme kot tožeči stranki. To zgolj pomeni, da so bili dokazi, ki jih je predložilo to podjetje, dovolj prepričljivi za začetek navedene preiskave, katere namen je bil dokončno potrditi trditve tega podjetja. Poleg tega, čeprav tožeča stranka vseskozi trdi, da bi ji moral biti status novega proizvajalca izvoznika odobren, ker je predložila *prima facie* dokaze, da izpolnjuje potrebne pogoje, na podlagi ničesar v členu 3 dokončne uredbe, sploh pa ne v členu 11(4) osnovne uredbe, ni mogoče razumeti, da bi za izpolnitev dokaznega bremena, ki je naloženo zadevnemu podjetju, zadostovalo, da to predloži take dokaze. V obeh primerih je zakonodajalec določil, da mora izpolnjevanje potrebnih pogojev dokazati podjetje, ki želi pridobiti status novega proizvajalca izvoznika.
- 84 Na tretjem mestu v nasprotju s preiskavo, na podlagi katere je bila sprejeta dokončna uredba, v preiskavi, ki se je zaključila s sprejetjem Izvedbene uredbe št. 102/2012, ni bilo uporabljeno vzorčenje, zato je bilo za korejskega proizvajalca izvoznika mogoče uporabiti člen 11(4), od prvega do tretjega pododstavka, osnovne uredbe. Vendar je bilo v okviru prvega tožbenega razloga že ugotovljeno, da diskriminacije ni mogoče ugotoviti zaradi nemožnosti novih proizvajalcev izvoznikov, da pregled dosežejo na podlagi člena 11(4) osnovne uredbe, če je bilo v prvotni preiskavi uporabljeno vzorčenje in če se jim zato lahko odobri zgolj stopnja protidampinške dajatve, ki se uporablja za sodelujoče proizvajalce izvoznike, ki niso bili vključeni v vzorec.
- 85 Na četrtem mestu to velja tudi za razhajanje pri obvestitvi zainteresiranih strank o začetku preiskave, ki se razlikuje glede na to, ali je uporabljen člen 3 dokončne uredbe ali člen 11(4) osnovne uredbe, in ki je odvisna tudi od uporabe vzorčenja v prvotni preiskavi.
- 86 Na petem mestu, ker se preiskava, začeta z Izvedbeno uredbo 2015/2179, vodi tudi na podlagi člena 11(4) osnovne uredbe, jo v skladu s tretjim pododstavkom tega člena spremlja izvzetje iz veljavnih protidampinških dajatev in registracija uvoza med trajanjem te preiskave. Člen 3 dokončne uredbe, na podlagi katerega se je začela zadevna preiskava, ne določa nič podobnega.
- 87 Na šestem mestu je treba ugotoviti, da tožeča stranka primerja čas, ki ga Komisija potrebuje za začetek preiskave na podlagi člena 13(4) osnovne uredbe, in čas, potreben za sprejetje meritorne odločitve glede podelitve statusa novega proizvajalca izvoznika v skladu s členom 3 dokončne uredbe. Vendar pa ta položaja nista primerljiva. Poleg tega se zadevi razlikujeta glede tega, da je spis korejskega proizvajalca izvoznika v nasprotju s spisom tožeče stranke, ki ni dovolj dokumentiran, zadovoljiv, kot tudi glede okoliščine, da je tožeča stranka prvotno vložila zahtevo za vmesni pregled na podlagi člena 11(3) osnovne uredbe in da je nekaj časa vladal dvom o vrsti pregleda, ki ga želi, in vrstnem redu, v katerem je treba obravnavati njeni zahtevi za vmesni pregled in za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika.
- 88 Na sedmem mestu je treba v zvezi s trditvijo, ki se nanaša na kršitev člena 16(2) osnovne uredbe in je bila prvič navedena v repliki, predhodno preučiti njeno dopustnost. Tožeča stranka, ki je bila v zvezi s tem vprašana na obravnavi, ni želela predložiti stališča. Komisija je trdila, da navedena trditev pomeni nov tožbeni razlog in da bi jo bilo zato treba razglasiti za nedopustno. V zvezi s tem, čeprav je res, da tožeča stranka v tožbi Komisiji očita, da ni opravila ogleda na kraju samem, iz tožbe ni jasno

razvidno, da gre za tožbeni razlog za razglasitev ničnosti, in ne za splošno navedbo. Tožeča stranka je kršitev zgoraj navedene določbe pred Splošnim sodiščem prvič zatrijevala šele v repliki. Zato gre za nov razlog, ki je zato nedopusten.

- 89 Vsekakor je dovolj opozoriti, da člen 16(2) osnovne uredbe, ki se nanaša na preglede, določa, da „Komisija lahko po potrebi izvede preiskave v tretjih državah“. Zato tudi ob dvomu o informacijah, vsebovanih v spisu proizvajalca izvoznika, Komisija ni dolžna opraviti pregledov na kraju samem, kar je sicer trdila tudi na obravnavi. Tožeča stranka ni navedla nobene take obveznosti, ki bi jo imela Komisija. To velja še toliko bolj v okviru pregledov, saj dokazno breme glede izpolnjevanja določenih pogojev jasno nosi subjekt, ki je vložil zahtevek za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika, naj bo to na podlagi člena 11(4) osnovne uredbe ali člena 3 dokončne uredbe.
- 90 Iz tega izhaja, da tožeča stranka ne more upravičeno trditi, da je bila diskriminirana, zato je treba drugi tožbeni razlog zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji dejanskega stanja

- 91 Tožeča stranka s tretjim tožbenim razlogom graja točke 11, 12 in 16 obrazložitve izpodbijanega sklepa. V teh točkah je navedeno:

„(11) V zvezi z merilom (b), in sicer, da [tožeča stranka] ni povezan[a] z izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni s prvotno uredbo, je družba Foshan Lihua v svojem odgovoru na vprašalnik navedla, da jo sestavlja šest povezanih družb. Odgovora na zahtevi za dodatne informacije sta razkrila obstoj dveh dodatnih povezanih podjetij, ki v odgovoru na vprašalnik nista bili omenjeni. Vendar v odgovorih ni bilo navedeno, kdaj sta bili ti družbi ustanovljeni, in tudi ne, ali sta vlagali v druge pravne subjekte.

(12) Po razkritju je družba Foshan Lihua navedla, da ti podjetji v prvotni odgovor nista bili vključeni zato, ker nista proizvajali ali prodajali zadevnega proizvoda in sta prenehali delovati. Vendar družba ni predložila zadostnih dodatnih dokazov za utemeljitev teh trditev, zlasti glede obstoja in dejavnosti njene investicijske družbe s sedežem v Hong Kongu.

[...]

(16) [Tožeča stranka] je trdila, da sta v obdobju [prvotne] preiskave pri proizvodnji in prodaji zadevnega proizvoda dejavno sodelovali le dve družbi iz skupine: družba Foshan Lihua je proizvajala zadevni proizvod in ga prodajala izključno na domačem trgu, povezani trgovec, družba Foshan Henry (v nadaljevanju: Henry) pa je zadevni proizvod izvažal v druge države, vendar ne v Unijo. Vendar pa so bili dokazi, ki jih je predložila [tožeča stranka], nepopolni, ker evidence o prodaji družbe Foshan Lihua za obdobje [prvotne] preiskave niso vsebovale nobenih informacij o pogojih dostave, naslovih strank ali namembni državi in ker evidenca o prodaji družbe Foshan Henry ni vsebovala imena nobene stranke za leto 2009. Komisija zato ni mogla ugotoviti, ali je družba Foshan Lihua zadevni proizvod med [prvotno] preiskavo izvažala v Unijo. Poleg tega [tožeča stranka] ni predložila podrobnih evidenc o prodaji družbe Foshan Lihua za leta po obdobju [prvotne] preiskave.“

- 92 Ker se na eni strani točki 11 in 12 obrazložitve izpodbijanega sklepa nanašata na drugi pogoj, točka 16 obrazložitve tega sklepa pa na prvi pogoj za odobritev statusa iz člena 3 dokončne uredbe, je ta tožbeni razlog razdeljen na dva dela. Zato ju je treba preučiti ločeno.

Prvi del: očitna napaka pri presoji dejanskega stanja v točkah 11 in 12 obrazložitve izpodbijanega sklepa

- 93 Komisija v točkah 11 in 12 obrazložitve izpodbijanega sklepa tožeči stranki v bistvu očita, da ji je predložila nepopolne informacije o strukturi svoje skupine in dejavnostih družb, ki so jo sestavljale. Ti razlogi so upoštevni za preučitev drugega pogoja uporabe člena 3 dokončne uredbe, ki se nanaša na nepovezanost s proizvajalci izvozniki, za katere veljajo protidampinške dajatve. Komisija je med drugim ugotovila, da sta odgovora na zahtevi za pojasnila v nasprotju z informacijami, ki jih je prvotno predložila tožeča stranka, pokazala, da je bilo eno od podjetij skupine, in sicer družba Foshan Nanhai Huachangsheng Textile Co. Ltd, v lasti dveh drugih podjetij, ki nista bili navedeni v prvotnem odgovoru, in sicer družb Lihua International (HK) Holding Ltd in Foshan Huachang Textile Development Co. Ltd, ki sta bili v lasti članov iste družine in za kateri tožeča stranka ni mogla z dokazi utemeljiti datuma ustanovitve, natančnih dejavnosti, med njimi vlaganja v druga podjetja, in sedanje statuta.
- 94 Tožeča stranka preroka te ugotovitve in trdi, da je v dopisih z dne 11. decembra 2014 in 22. januarja 2016 predložila vse potrebne informacije o notranji organizaciji podjetij in o svoji skupini.
- 95 V prilogi 3 k dopisu z dne 11. decembra 2014 naj bi s predložitvijo dovoljenja za poslovanje že navedla datum ustanovitve družbe Foshan Nanhai Huachangsheng Textile in njene delničarje.
- 96 Obe družbi, ki sta bili razkriti v dopisu z dne 22. januarja 2016, naj bi delovali v proizvodnji tekstila in kartona ter naj prvotno ne bi bili navedeni zato, ker naj ne bi imeli nobene povezave s proizvodnjo ali prodajo zadevnega proizvoda. Natančneje, tožeča stranka naj bi Komisijo v tem dopisu obvestila, da je družba Lihua International (HK) Holding delovala v tekstilnem sektorju in da je – izključno s poslovnim namenom – obstajala med letom 2006 in 1. januarjem 2015. V tem dopisu naj bi bil tudi vsebovan povzetek o družbah zadevne skupine z njihovimi datumi ustanovitve.
- 97 V dovoljenjih za poslovanje, ki sta bili predloženi Komisiji in sta bili v prilogi A 9 in A 10 tožbe, naj bi bil naveden datum ustanovitve podjetij skupine in njihova nepovezanost z drugimi podjetji.
- 98 Komisija naj ne bi nikoli prerokala, da je na podlagi kitajskega prava družbi, ki ima dovoljenje za delovanje na področju tekstila, kartona ali naložb, izrecno prepovedana proizvodnja keramičnih ploščic in njihovo kakršno koli trženje, saj bi to pomenilo kaznivo dejanje. Zato naj bi bilo izključeno, da bi te družbe v obdobju prvotne preiskave izvažale keramične ploščice v Unijo ali da bi bile povezane z izvozniki tega proizvoda.
- 99 Tožeča stranka naj bi bila zato presenečena, da izpodbijani sklep temelji na „neobstoju dodatnih dokazov“, predložitve katerih naj Komisija nikoli ne bi zahtevala od nje.
- 100 Komisija preroka trditve tožeče stranke.
- 101 V zvezi s tem člen 3 dokončne uredbe v bistvu določa, da če novi kitajski proizvajalec izvoznik Komisiji zagotovi zadostne dokaze, da, prvič, v obdobju prvotne preiskave ni izvažal zadevnega proizvoda, drugič, ni povezan z izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni z dokončno uredbo, in tretjič, je dejansko izvažal zadevno blago ali prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da bo izvažal znatno količino v Unijo po koncu obdobja prvotne preiskave, lahko Svet z navadno večino na predlog Komisije in po posvetovanju s svetovalnim odborom spremeni člen 1(2) dokončne uredbe, da bi navedenemu proizvajalcu pripisal stopnjo 30,6 %, ki se uporablja za sodelujoče proizvajalce, ki niso vključeni v vzorec.
- 102 Ta določba torej odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika pogojuje s tem, da zadevni subjekt dokaže, da izpolnjuje tri pogoje, navedene v točki 101 zgoraj. Ker se ti pogoji uporabljajo kumulativno, neizpolnitev katerega izmed njih povzroči zavrnitev odobritve tega statusa.

- 103 Opozoriti je treba, da imajo v skladu z ustaljeno sodno prakso institucije Unije na področju ukrepov trgovinske zaščite široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučiti. Iz tega sledi, da mora biti nadzor sodišč Unije nad presojo institucij omejen na preverjanje, ali so se upoštevala postopkovna pravila, ali je bilo dejansko stanje, na katerem temelji izpodbijana odločitev, pravilno ugotovljeno in ali ne gre za očitno zmotno presojo tega dejanskega stanja ali zlorabo pooblastil. Kadar imajo institucije Unije diskrecijsko pravico, pa je spoštovanje jamstev, ki jih zagotavlja pravni red Unije v upravnih postopkih, še toliko pomembnejše. Med ta jamstva spadajo predvsem obveznost pristojne institucije, da skrbno in nepristransko preuči vse upoštevne vidike posamezne zadeve, pravica zainteresirane osebe, da predstavi svoje stališče, in pravica do zadostno obrazložene odločbe (glej sodbo z dne 28. februarja 2017, Yingli Energy (China) in drugi/Svet, T-160/14, neobjavljena, EU:T:2017:125, točka 203 in navedena sodna praksa).
- 104 Ob upoštevanju teh elementov je treba preveriti, ali je tožeča stranka lahko dokazala, da je Komisija v točkah 11 in 12 obrazložitve izpodbijanega sklepa storila očitno napako pri presoji dejanskega stanja.
- 105 Ugotovljeno je, da je Komisija v okviru presoje pogoja, da mora subjekt, ki želi pridobiti status novega proizvajalca izvoznika, dokazati, da ni povezan z izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni z dokončno uredbo, v vprašalniku, poslanem tožeči stranki, od te zahtevala, naj ji predstavi sestavo svoje skupine, pri čemer je pojasnila, da ji mora ta predstavitev omogočiti jasno opredelitev natančne narave morebitnih povezav med tožečo stranko in drugimi družbami. Tožeča stranka je v odgovoru na navedeni vprašalnik navedla pet povezanih družb, čeprav naj bi jih bilo v skupino vključenih skupaj šest. Ker je Komisija predložene informacije štela za nepopolne, je tožečo stranko v prvi zahtevi za pojasnila med drugim pozvala, naj ji predloži seznam delničarjev družbe Foshan Nanhai Huachangsheng Textile.
- 106 Odgovor na to zahtevo je razkril, da je bila zadnjenaavedena družba v lasti dveh drugih družb, ki nista bili navedeni v odgovoru na vprašalnik, in sicer družbe Lihua International (HK) Holding in družbe Foshan Huachang Textile Development.
- 107 Komisija je v dopisu z dne 18. septembra 2015 tožečo stranko med drugim obvestila, da njen zahtevk še ni dovolj utemeljen, in ji poslala drugo zahtevo za pojasnila. Komisija jo je zlasti pozvala, naj zagotovi več informacij glede dokumenta v prilogi B 15 k odgovoru na tožbo, v katerem sta bili družba Lihua International (HK) Holding in družba Foshan Huachang Textile Development navedeni kot delničarki družbe Foshan Nanhai Huachangsheng Textile. Konkretno je Komisija od tožeče stranke zahtevala, naj opiše poslovne dejavnosti teh dveh družb.
- 108 V odgovoru z dne 29. septembra 2015 je tožeča stranka v zvezi s poslovnimi dejavnostmi obeh družb navedla zgolj dejavnost „financiranja in naložb“ za družbo Lihua International (HK) Holding in dejavnost „proizvodnje in prodaje tekstilnih proizvodov“ za družbo Foshan Huachang Textile Development.
- 109 Komisija je v točki 9 obrazložitve dokumenta o splošnem razkritju navedla, da iz odgovorov tožeče stranke ni razviden ne datum ustanovitve obeh družb ne njune morebitne naložbe v druge družbe. Kot v bistvu trdi Komisija, čeprav je ugotovljeno, da sta ti družbi vlagali v podjetje iste skupine, in sicer družbo Foshan Nanhai Huachangsheng Textile, tožeča stranka namreč ni predložila informacij, na podlagi katerih bi se lahko ugotovilo, da ti družbi nista vlagali v druga podjetja. Ugotoviti je treba, da je to vprašanje še posebej pomembno v zvezi z družbo Lihua International (HK) Holding, ki je bila finančna in investicijska družba. Brez teh informacij ni mogoče preveriti, ali ta družba in zato celotna skupina nikakor ni bila povezana z družbami, za katere veljajo veljavne protidampinške dajatve.
- 110 Tožeča stranka je v dopisu z dne 20. decembra 2015, ki je vseboval pripombe na dokument o splošnem razkritju, in na zaslišanju navedla, da sta ti družbi prenehali delovati leta 2008. Vendar tožeča stranka v spisu Splošnega sodišča ni opredelila nobenega dokumenta, ki bi dokazoval, da je Komisiji predložila

- dokaze o datumu prenehanja delovanja obeh družb in njuni udeležbi v drugih družbah. Kot je navedeno v točki 109 zgoraj, je ta neobstoj informacij zlasti pomemben v zvezi z družbo Lihua International (HK) Holding.
- 111 Kot v bistvu trdi Komisija, je tožeča stranka nato spremenila stališče in v dopisu z dne 22. januarja 2016 trdila, prvič, da je do prenehanja delovanja družbe Lihua International (HK) Holding prišlo 1. januarja 2015, drugič, da je bila družba Foshan Huachang Textile Development ustanovljena leta 2001 in da so njeni delničarji člani družine, ki ima v lasti tudi družbo Lihua International (HK) Holding (glej točko 93 zgoraj), in tretjič, da družba Foshan Nanhai Huachangsheng Textile še vedno deluje in da ne opravlja ne dejavnosti trženja ne trgovanja, temveč le dejavnost financiranja. Vendar tožeča stranka ni opredelila nobenega dokumenta v spisu Splošnega sodišča, ki bi dokazoval, da je Komisiji predložila dokaze v utemeljitev teh trditev.
- 112 Čeprav je bilo potrjeno o vpisu družbe Lihua International (HK) Holding v register res predloženo, iz njega ne izhajajo informacije, navedene v točki 111 zgoraj. Tožeča stranka v repliki poleg tega trdi, da je v tem potrdilu navedeno, da je poteklo leta 2007. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da ta trditev, če jo je treba razumeti tako, da se z njo želi dokazati dan prenehanja delovanja tega podjetja, pomeni novo spremembo stališča tožeče stranke in da je zato popolnoma neverodostojna. Nikakor pa ni dokazano, da datum poteka potrjuje, ki je določen natančno eno leto po vpisu družbe v register, pomeni dejanski datum prenehanja delovanja tega podjetja.
- 113 Poleg tega je treba zavrniti trditev tožeče stranke, da izpodbijani sklep temelji na „neobstoju dodatnih dokazov“, predložitve katerih naj Komisija nikoli ne bi zahtevala od nje.
- 114 Komisija je v dopisu z dne 18. septembra 2015 od tožeče stranke zahtevala, naj opiše poslovanje obeh družb, katerih obstoj je bil razkrit v odgovoru na prvo zahtevo za pojasnila. V točki 9 obrazložitve dokumenta o splošnem razkritju je navedeno, da iz predloženih informacij ni razviden ne datum ustanovitve obeh družb ne to, ali sta vlagali v druge družbe. Poleg tega je bilo v vprašalniku v zvezi z zahtevkom za status novega proizvajalca izvoznika že navedeno, da mora odgovor tožeče stranke Komisiji omogočiti jasno opredelitev natančne narave morebitnih povezav med tožečo stranko in drugimi družbami. Zato je morala tožeča stranka predložiti dokaze, ki bi vsebovali odgovor na vprašanja, za katera je Komisija štela, da še ni prejela odgovora nanje. Poleg tega iz izraza tožeče stranke „[p]riloženo pošiljamo zahtevane dodatne informacije“, ki je bil uporabljen v dopisu z dne 22. januarja 2016, izhaja, da se je tožeča stranka dobro zavedala, da je Komisija od nje zahtevala dodatne informacije v zvezi s tem.
- 115 Tožeča stranka trdi tudi, da se, ker o zaslišanju ni bil sestavljen noben zapisnik, ne spomni, da bi bilo obravnavano vprašanje glede datuma prenehanja delovanja obeh družb. Komisija naj nikoli ne bi zahtevala pojasnil glede „datuma prenehanja“. Te trditve so v nasprotju z dokumenti, ki jih je tožeča stranka predložila Komisiji v okviru predstavitve na zaslišanju, v katerih je navedla, da je družba Lihua International (HK) Holding prenehala delovati leta 2008.
- 116 Iz tega sledi, da glede na protislovnost in nepopolnost informacij, ki jih je tožeča stranka Komisiji predložila v zvezi s preučevanim pogojem, tožeča stranka napačno trdi, da je v točkah 11 in 12 obrazložitve izpodbijanega sklepa storjena očitna napaka pri presoji.
- 117 Prvi del tretjega tožbenega razloga je zato treba zavrniti.

Drugi del tožbenega razloga: očitna napaka pri presoji dejanskega stanja v točki 16 obrazložitve izpodbijanega sklepa

- 118 V točki 16 obrazložitve izpodbijanega sklepa je v bistvu navedeno, da čeprav je tožeča stranka trdila, da sta v obdobju prvotne preiskave pri proizvodnji in prodaji zadevnega proizvoda dejavno sodelovali le dve družbi iz skupine, in sicer je družba Foshan Lihua proizvajala zadevni proizvod in ga prodajala izključno na domačem trgu, njen povezan trgovec, družba Foshan Henry (v nadaljevanju: Henry) pa je zadevni proizvod izvažal v druge države zunaj Unije, Komisiji ni predložila dokazov, ki bi ji omogočili, da se prepriča, da tožeča stranka in podjetja iz njene skupine zadevnega proizvoda med prvotno preiskavo niso izvažala v Unijo. Po mnenju Komisije so bili namreč predloženi dokazi nepopolni, ker na eni strani evidence o prodaji družbe Foshan Lihua za obdobje prvotne preiskave niso vsebovale nobenih informacij o pogojih dostave, naslovih strank ali namembni državi in ker na drugi strani evidenca o prodaji družbe Foshan Henry Trading ni vsebovala imena nobene stranke za leto 2009. Poleg tega tožeča stranka ni predložila podrobnih evidenc o prodaji družbe Foshan Lihua za leta po obdobju prvotne preiskave.
- 119 Tožeča stranka trdi, da – ker do leta 2013 poslovanje družbe Foshan Lihua ni bilo dobro, se pravi, ker je njene proizvode kupilo le nekaj strank in ker je imela družba Foshan Henry Trading zelo majhen obseg prodaje – naj bi družba Foshan Henry Trading presodila, da ji ni treba voditi seznama z imeni in naslovi svojih strank, zato ti niso bili navedeni v evidenci, ki jo je poslala Komisiji. Tožeča stranka v repliki navaja, da je bilo tako zaradi omejenega števila strank. Leta 2009 naj bi namreč svoje proizvode prodajala prek nepovezanega trgovca v Maleziji. Vendar pa je v tožbi tožeča stranka navedla, da je v obdobju prvotne preiskave skoraj vse ali celo vse svoje proizvode prodala prek družbe Foshan Guangchengda Import & Export Co. Ltd, kitajske trgovinske družbe, s katero naj ne bi bila povezana, in da se je s prodajno ceno seznanila ob dobavi. Ta prodaja naj bi bila „domača“.
- 120 Tožeča stranka v bistvu trdi, da se je njena prodaja od leta 2013 povečala in da se je družba Foshan Henry Trading odločila, da bo uporabljala strožja računovodska pravila in imela seznam z imeni in naslovi svojih strank ter pogoji dobave. Z nepovezanimi trgovinskimi družbami, navedenimi v točki 119 zgoraj, naj ne bi več imela nobene poslovne povezave. Evidence o prodaji in izvozu družbe Foshan Henry Trading za poslovni leti 2009 in 2010, ki so bile predane Komisiji, naj bi vsebovale navedbo številke pogodb in računov, načina plačila, namembnega kraja odpreme, količine in vrednosti prodaje ter končnega namembnega kraja.
- 121 Tožeča stranka v repliki trdi, da je nenavedba imen in naslovov strank posledica neobstoja informatizacije evidenc v letih 2009 in 2010 ter njihove neposodobljenosti.
- 122 Kljub temu naj bi domnevno nezadostno računovodstvo pred letom 2013 in poslovne evidence družbe Foshan Henry Trading ustrezala kitajskim pravilom, ki veljajo za mala podjetja.
- 123 Po navedbah tožeče stranke Komisija teh okoliščin nikoli ni izpodbijala.
- 124 Komisija prereka trditve tožeče stranke.
- 125 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala, da je med zadevno preiskavo predložila dokumente, neobstoje katerih je Komisija ugotovila v točki 16 obrazložitve izpodbijanega sklepa. Natančneje, ni navedla nobene trditve in ni predložila nobenega dokaza, na podlagi katerega bi se lahko ugotovilo, da so ugotovitve Komisije iz navedene točke obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki se nanašajo na podjetje Foshan Lihua, očitno napačne. Tožeča stranka je priznala neobstoje zadevnih informacij in predložila trditve za njegovo utemeljitev. Vendar te trditve ne morejo izpodbiti ugotovitve iz te točke obrazložitve, da se v bistvu Komisija na podlagi dokumentov, ki ji jih je predložila tožeča stranka, ni mogla prepričati, da ta družba in podjetja iz njene skupine zadevnega proizvoda med prvotno preiskavo niso izvažala v Unijo.

- 126 Na prvem mestu trditev tožeče stranke, da izvozna družba Foshan Henry Trading do leta 2013 zaradi majhnega obsega prodaje ali zaradi njihovega majhnega števila ni vodila nobenega seznama o svojih strankah in njihovih naslovih, ne more prepričati Splošnega sodišča. Najprej, Komisija je opozorila, da so podatki o prodaji, predloženi za družbo Foshan Henry Trading, za leta od 2010 do 2014 vsebovali vse zahtevane informacije, vključno z imeni strank, da pa so manjkala imena strank za leto 2009. Dalje, kot trdi Komisija, za obseg prodaje tožeče stranke, ki jo je opravila družba Foshan Henry Trading, ki je bil predložen v njeni evidenci za leti 2009 in 2010 ter naveden v prilogi B 12 k odgovoru na tožbo, nikakor ni mogoče šteti, da je zanemarljiv. Tožeča stranka poleg tega ni prerokala pravilnosti zadevnih zneskov, na katere je Komisija opozorila tako v svojih vlogah kot na obravnavi. Nazadnje, ugotoviti je treba, da trditev, da naj bi bil neobstoj potrebnih informacij bolj posledica omejenega števila strank (točka 119 zgoraj), ni z ničemer podprta in potrjuje pomanjkanje verodostojnosti informacij, ki jih je Splošnemu sodišču predložila tožeča stranka. Ta trditev namreč pomeni novo spremembo stališča tožeče stranke.
- 127 Na drugem mestu trditvi tožeče stranke, da je njen skoraj celoten ali celo celoten izvoz pred letom 2013 potekal prek trgovinskega podjetja Foshan Guangchengda Import & Export, nasprotuje tako dokument, predložen v prilogah B 19 in B 29 k odgovoru na tožbo, iz katerega je razvidno, da je tožeča stranka znatne količine svojih proizvodov prodala tudi drugim izvoznim podjetjem, kot tudi izjava tožeče stranke, da je leta 2009 svoje proizvode prodajala nepovezanemu trgovcu v Maleziji.
- 128 Na tretjem mestu v zvezi s trditvijo tožeče stranke glede skladnosti računovodskih izkazov in evidenc, ki jih je predložila Komisiji, s kitajskimi pravili, ki veljajo za mala podjetja, je dovolj ugotoviti, da ni bila pravno zadostno utemeljena. Ker se maksima *iura novit curia* ne nanaša na pravo držav članic in še manj na pravo tretjih držav, gre za dejansko vprašanje, ki ga mora, če je primerno, dokazati tisti, ki se nanj sklicuje (glej v tem smislu sodbo z dne 12. oktobra 2017, Moravia Consulting/EUIPO – Citizen Systems Europe (SDC-444S), T-318/16, neobjavljena, EU:T:2017:719, točka 72). Vendar tožeča stranka v utemeljitev svoje trditve ni predložila ničesar. Natančneje, tožeča stranka se ni sklicevala na nobeno točno določeno stran spisa te zadeve, da bi dokazala to navedbo. Vsekakor spoštovanje nacionalnih predpisov o računovodstvu samo po sebi ni dokaz v okviru protidampinškega postopka, kakršen je obravnavani, ki sledi drugačnim ciljem kot navedena ureditev.
- 129 Poleg tega je treba opozoriti, kot je to storila Komisija, da zadnjenedeni tudi ni mogoče očitati, da ni upoštevala morebitnih dejstev ali prava, ki bi ji lahko bila predstavljena v upravnem postopku, vendar ji niso bila, saj Komisija ni dolžna po uradni dolžnosti in na podlagi domneve preizkušati elementov, ki bi ji jih bilo mogoče predložiti. Prav tako je treba zakonitost upravne odločbe presojati na podlagi informacij, ki jih je lahko organ Unije, ki je navedeno odločbo izdal, imel na voljo ob njenem sprejetju (glej v tem smislu sodbi z dne 24. septembra 2002, Falck in Acciaierie di Bolzano/Komisija, C-74/00 P in C-75/00 P, EU:C:2002:524, točka 168, in z dne 14. januarja 2004, Fleuren Compost/Komisija, T-109/01, EU:T:2004:4, točka 49). Tožeča stranka pa je priznala, da vprašanje zatrjevane skladnosti računovodskih izkazov in evidenc, ki jih je predložila Komisiji, s kitajskimi pravili, ki veljajo za mala podjetja, med upravnim postopkom ni bilo zastavljeno.
- 130 Na četrtem mestu, čeprav tožeča stranka trdi, da so evidence o prodaji in izvozu družbe Foshan Henry Trading za poslovni leti 2009 in 2010, ki so bile predložene Komisiji, vsebovale navedbo številke pogodb in računov, načina plačila, namembnega kraja odpreme, količine in vrednosti prodaje ter končnega namembnega kraja, ni dokazala, da so vsebovale tudi imena strank za leto 2009. Gre pa za dejstvo, na katerem temelji točka 16 obrazložitve izpodbijanega sklepa.
- 131 Iz tega izhaja, da je treba drugi del tretjega tožbenega razloga zavrnil, zaradi česar je treba tretji tožbeni razlog v celoti zavrnil.

Četrty tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe

132 Tožeča stranka s četrty tožbenim razlogom graja točke 13, 14 in 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa. V teh točkah je navedeno:

„(13) Poleg tega nekateri elementi kažejo na obstoj podružnic in/ali hčerinskih družb, ki jih [tožeča stranka] v svojih zaporednih odgovorih ni prijavila Komisiji. Med zaslišanjem pred Komisijo, organiziranim 13. januarja 2016, so bile [tožeči stranki] predložene dodatne informacije o naravi teh elementov, kot je obstoj hčerinske družbe [v kraju] Shiwan, ki je navedena v internem organigramu družbe in v drugih, javno dostopnih informacijah. [Tožeča stranka] teh informacij ni niti potrdila niti zanikala.

(14) Na podlagi navedenega Komisija šteje, da so informacije, ki jih je glede tega merila predložila [tožeča stranka], nepopolne in v nasprotju z javno dostopnimi podatki. [Prvotna] preiskava zato ni mogla potrditi, da [tožeča stranka] ni bila povezana z nobenim kitajskim izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo veljavni ukrepi. [Tožeča stranka] zato ne izpolnjuje tega merila.

[...]

(22) Komisija šteje, da – ker so informacije, ki jih je predložila [tožeča stranka], nepopolne in v nasprotju z drugimi informacijami, s katerimi razpolaga – ni mogoče izključiti, da je družba Foshan Lihua v obdobju [prvotne] preiskave bodisi neposredno bodisi prek povezanih družb ali v okviru sporazumov o proizvodnji, sklenjenih z drugimi nepovezanimi družbami, zadevni proizvod izvažala v Unijo. Preiskava zato ni mogla dokazati, da [tožeča stranka] v obdobju [prvotne] preiskave v Unijo ni izvažala keramičnih ploščic s poreklom iz [Ljudske republike Kitajske]. [Tožeča stranka] zato ne izpolnjuje tega merila.“

133 Točki 13 in 14 obrazložitve izpodbijanega sklepa enako kot točki 11 in 12 njegove obrazložitve, ki ju je Splošno sodišče preučilo v okviru prvega dela tretjega tožbenega razloga, spadata na področje analize pogoja, da mora subjekt, ki je vložil zahtevek za status novega proizvajalca izvoznika, dokazati, da ni povezan z drugim podjetjem, za katerega veljajo obstoječe protidampinške dajatve. Na eni strani je Komisija v točki 13 obrazložitve izpodbijanega sklepa navedla, da ji tožeča stranka ni razkrila celotne strukture svoje skupine in da ji ni prijavila povezanih družb ali povezanih hčerinskih družb, ki pa naj bi bile razkrite v javnih informacijah. Komisija naj bi ta dejstva tožeči stranki predstavila na zaslišanju, kjer naj bi jo posebej zaslišala glede hčerinske družbe v Shiwanu (Kitajska). Drugič, v točki 14 obrazložitve izpodbijanega sklepa je ugotovila, da so informacije, ki jih je tožeča stranka predložila, da bi dokazala, da izpolnjuje zadevni pogoj, nepopolne in v nasprotju z javno dostopnimi podatki, zato tega pogoja ni mogoče šteti za izpolnjenega.

134 V točki 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki, enako kot točka 16 obrazložitve navedenega sklepa, ki jo je Splošno sodišče preučilo v okviru drugega dela tretjega tožbenega razloga, spada na področje analize pogoja glede neobstoja izvoza v Unijo v obdobju prvotne preiskave s strani skupine družb tožeče stranke, Komisija v bistvu ugotavlja, da ji nepopolnost in protislovnost informacij, ki jih je predložila tožeča stranka, preprečuje ugotovitev, da tožeča stranka ali njena skupina ni opravila zadevnega izvoza.

135 Ker ima ta tožbeni razlog v bistvu dva dela, od katerih je eden uperjen zoper točki 13 in 14 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki se nanašata na drugi pogoj, drugi pa zoper točko 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki se nanaša na prvi pogoj, ju je treba preučiti ločeno.

Prvi del: kršitev pravice do obrambe v zvezi s točkama 13 in 14 obrazložitve izpodbijanega sklepa

- 136 Prvič, tožeča stranka trdi, da o zaslišanju ni bil sestavljen noben zapisnik ali posnetek in da ni prejela nobenih informacij glede hčerinske družbe v Shiwanu. Tožeča stranka naj zato ne bi mogla preveriti, kaj se je zgodilo med tem zaslišanjem in ali je Komisija pravilno razumela izjave tožeče stranke ob tej priložnosti. V repliki tožeča stranka navaja, da je vprašanje te hčerinske družbe na zaslišanju izpostavila Komisija. Vendar naj se tožeča stranka ne bi natančno spominjala pripomb Komisije. Komisija naj se ob neobstoju zapisnika ali posnetka, glede katerih bi tožeča stranka imela pravico, da se izjavi, in če je potrebno, poda popravke, za utemeljitev izpodbijanega sklepa ne bi mogla sklicevati na domnevne izjave na zaslišanju. Zaslišanje naj bi se nanašalo na dokument o splošnem razkritju, v tem pa naj hčerinska družba v Shiwanu ne bi bila navedena.
- 137 Zato naj bi Komisija tožečo stranko o obstoju te hčerinske družbe v Shiwanu in njenem pomenu za odločitev, ki naj bi jo sprejela, prvič obvestila pisno, v izpodbijanem sklepu. Navedena naj ne bi bila niti v dokumentu o splošnem razkritju niti v katerem koli drugem dokumentu, zato naj tožeča stranka ne bi vedela, na katere javno dostopne podatke se je sklicevala Komisija. Komisija naj tožeči stranki nikoli ne bi omogočila, da se izjavi o navedenih javno dostopnih podatkih, niti da se seznanj z njimi.
- 138 Tožeča stranka trdi, da bi, če bi imela možnost, da se izjavi glede hčerinske družbe v Shiwanu, pojasnila, da ne gre za gospodarsko družbo, ampak za zadrugo, v katero se morajo včlaniti vsi proizvajalci keramičnih ploščic v regiji Foshan, med katerimi je tožeča stranka, in katere cilj naj bi bil, da pod nadzorom države v korist svojih članov zagotovi skupne programe za raziskave in tehnologijo na področju keramičnih ploščic. Izvajala naj ne bi nikakršne operativne dejavnosti, dejavnosti proizvodnje, prodaje ali trženja, kar bi kitajska vlada lahko potrdila, če bi bila obveščena o zadevni preiskavi. V celoti naj bi bilo izključeno, da bi ta družba v Shiwanu v obdobju prvotne preiskave zadevne proizvode izvažala v Unijo ali da bi bilo z vidika prava gospodarskih družb mogoče šteti, da pomeni povezavo z drugimi izvozniki.
- 139 Drugič, Komisija naj med zadevno preiskavo tožeči stranki ne bi pojasnila, na katere javno dostopne podatke se je sklicevala, da bi utemeljila točko 14 obrazložitve izpodbijanega sklepa. Prav tako naj ne bi pojasnila razlogov, iz katerih naj bi bilo veliko informacij, ki jih je predložila tožeča stranka, nepopolnih in protislovnih.
- 140 Komisija prereka trditve tožeče stranke.
- 141 Priznava, da o zaslišanju ni sestavila zapisnika. Vendar naj bi bila na zaslišanju izvedena predstavitev in tožeča stranka naj bi sestavila povzetek točk, ki so bile obravnavane na zaslišanju. Poleg tega naj bi zaslišanju sledila izmenjava dopisov. Tožeča stranka naj bi zato možnost, da predloži pripombe, imela med zaslišanjem in po njem.
- 142 Hčerinska družba v Shiwanu naj bi bila razkrita z organigramom podjetja (priloga B 30 k odgovoru na tožbo). V zvezi s tem naj ne bi bilo zagotovljeno nobeno pojasnilo razen tega, da naj bi bila pod nadzorom generalnega direktorja prodaje. Komisija naj bi tožeči stranki na zaslišanju predstavila dokaze, vendar naj tožeča stranka v zvezi s tem ne bi predložila nobenih pripomb.
- 143 Prav tako oddelek „Aktualno“ spletne strani tožeče stranke vsebuje sklic na razstavo „China Import & Export“, ki je bila leta 2015 organizirana v Kantonu (Kitajska) (priloga B 32 k odgovoru na tožbo), na kateri naj bi se pojavljala hčerinska družba, imenovana Meta, Inc., in proizvodi, ki so se promovirali pod poimenovanjem Meta Tiles, Inc. Komisija naj ne bi vedela, ali je Meta Tiles zgolj blagovna znamka ali pa gre za ločen pravni subjekt. Na zaslišanju naj bi bile tudi te informacije sporočene tožeči stranki, vendar naj ne bi bile ne ovržene ne potrjene.

- 144 Pojasnila tožeče stranke glede družbe v Shiwanu, navedene v točki 75 tožbe, naj bi zato vsebovala nove elemente, ki naj ne bi bili predloženi med zadevno preiskavo. Tožeča stranka naj bi z njihovo predložitvijo v resnici potrdila, da je ta hčerinska družba v Shiwanu pravna oseba in da je družba Foshan Lihua lastniško udeležena v njej. Ta nova informacija naj bi ponovno dokazovala, da so se informacije, ki jih je tožeča stranka predložila v zvezi s povezanimi subjekti, že na začetku izkazale za nepopolne in da izjave, ki jih je podala tožeča stranka, niso zanesljive. Informacije, predložene v točki 75 tožbe, naj bi samo potrjevale ugotovitve izpodbijanega sklepa.
- 145 Nikakor naj vprašanje hčerinske družbe v Shiwanu samo po sebi ne bi bilo odločilno za izid pregleda na podlagi statusa novega proizvajalca izvoznika. Do zavrnitve zahtevka za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika naj bi vodile vse vrzeli in neskladnosti v informacijah, ki jih je predložila tožeča stranka.
- 146 Kar zadeva javno dostopne informacije, navedene v točki 14 obrazložitve izpodbijanega sklepa, naj bi šlo za več spletnih strani, na katerih je omenjeno podjetje iz Shiwana, imenovano „Foshan Lehua“ (priloga B 31 k odgovoru na tožbo), za spletno stran podjetja, ki je predložilo informacije o Meta Tiles (priloga B 32 k odgovoru na tožbo), in rezultatov iskanja v poslovnem registru Hongkonga (Kitajska) (priloga B 34 k odgovoru na tožbo).
- 147 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je pravica do izjave sestavni del spoštovanja pravice do obrambe in da ta pravica zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da koristno in učinkovito poda svoje stališče v upravnem postopku, in to pred sprejetjem vsake odločbe, ki bi lahko negativno vplivala na njene interese (sodbi z dne 5. novembra 2014, Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, točka 46, in z dne 9. februarja 2017, M, C-560/14, EU:C:2017:101, točka 25).
- 148 Pravilo, v skladu s katerim mora biti naslovníku odločbe, ki posega v položaj, omogočeno, da predstavi svoje pripombe, preden bo ta odločba sprejeta, je namenjeno zlasti temu, da lahko ta oseba popravi napako ali navaja elemente v zvezi s svojim osebnim položajem, ki govorijo v prid temu, da naj bo odločba sprejeta, naj ne bo sprejeta ali naj ima določeno vsebino (glej v tem smislu sodbi z dne 5. novembra 2014, Mukarubega, C-166/13, EU:C:2014:2336, točka 47, ter z dne 11. decembra 2014, Boudjlida, C-249/13, EU:C:2014:2431, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 149 Poleg tega, kot v bistvu izhaja iz člena 6(6), četrti pododstavek, osnovne uredbe (postal člen 6(6), četrti pododstavek, Uredbe 2016/1036), mora tisti, ki se želi sklicevati na informacije, dane ustno, dokazati njihov obstoj.
- 150 Na prvem mestu, čeprav Komisija trdi, da je tožečo stranko na zaslišanju spraševala o hčerinski družbi v Shiwanu, kar tožeča stranka v repliki priznava, o zaslišanju ni sestavila zapisnika niti ni trdila, da ga je posnela. Komisija tudi ni mogla opredeliti nobenega dokumenta v spisu, v katerem bi bila navedena vprašanja, ki so bila na zaslišanju tožeči stranki postavljena v zvezi s to hčerinsko družbo.
- 151 Tožeča stranka ne priznava, da je Komisija med zaslišanjem omenila domnevni obstoj družbe Meta Tiles.
- 152 Komisija prav tako ni dokazala, da se je med zaslišanjem ali po njem sklicevala na javno dostopne informacije, to je različne spletne strani, in da je tožeči stranki omogočila, da se glede tega izjavi.
- 153 Tožeča stranka je zato dokazala, da se Komisija v točkah 13 in 14 obrazložitve izpodbijanega sklepa ni mogla opreti na izjave na zaslišanju in še manj na informacije, o katerih se tožeča stranka ni mogla koristno izjaviti.
- 154 Poleg tega je bil organigram družbe Foshan Lihua, ki vsebuje navedbo podružnice v Shiwanu, Komisiji predložen že v dopisu tožeče stranke z dne 7. septembra 2013, ki je v prilogi B 2 odgovora na tožbo. Komisija je zato tožečo stranko glede tega lahko spraševala že veliko pred zaslišanjem.

- 155 Na drugem mestu je treba preučiti, ali ugotovitev iz točke 153 zgoraj povzroči razveljavitev ugotovitve na koncu točke 14 obrazložitve izpodbijanega sklepa, v skladu s katero zadevna preiskava ni mogla potrditi, da tožeča stranka ni bila povezana z nobenim kitajskim izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo veljavni ukrepi.
- 156 Iz točke 14 obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, da temelji na dveh vrstah napak, ki se očitata tožeči stranki. Na eni strani gre za protislovnost informacij, ki jih je tožeča stranka predložila glede javno dostopnih podatkov, ki se nanaša na ugotovitve, predstavljene v točki 13 obrazložitve izpodbijanega sklepa, za katerega je bilo zgoraj v točki 153 ugotovljeno, da je bila v njem kršena pravica tožeče stranke do obrambe.
- 157 Na drugi strani točka 14 obrazložitve izpodbijanega sklepa temelji tudi na nepopolnosti informacij, ki jih je predložila tožeča stranka. Čeprav se lahko sklicuje tudi na neobstoječe pojasnilo glede hčerinske družbe v Shiwanu, se nanaša predvsem na dejansko stanje, ugotovljeno v točkah 11 in 12 obrazložitve izpodbijanega sklepa, utemeljenost katerih je bila ugotovljena v okviru prvega dela tretjega tožbenega razloga.
- 158 Komisija je v točkah 11 in 12 obrazložitve izpodbijanega sklepa predvsem ugotovila neobstoječe dokazov o obstoju in dejavnosti podjetij, ki sta bili odkriti prek zahtev za pojasnila, in zlasti o naložbeni dejavnosti družbe Lihua International (HK) Holding, ki je trgovinska in investicijska družba. Komisija se ob neobstoju natančnih in preverljivih informacij v zvezi s temi vprašanji ni mogla prepričati, da skupina tožeče stranke ni bila povezana z drugimi družbami, za katere veljajo obstoječe protidampinške dajatve.
- 159 Zato utemeljenost trditve tožeče stranke v zvezi s točko 13 obrazložitve izpodbijanega sklepa ne razveljavi končne ugotovitve glede obravnavanega pogoja, navedene v točki 14 obrazložitve tega sklepa. To velja toliko bolj, ker iz izraza „[p]oleg tega“ na začetku točke 13 obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, da so razlogi, navedeni v tej točki obrazložitve, dodatni in sekundarni glede na razloge, navedene v točkah 11 in 12 obrazložitve izpodbijanega sklepa. Te trditve zato niso upoštevne in jih je treba kljub njihovi utemeljenosti zavrnilti.
- 160 Zato je treba prvi del četrtega tožbenega razloga zavrnilti.

Drugi del: kršitev pravice do obrambe v zvezi s točko 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa

- 161 Tožeča stranka je v repliki trdila, da nikoli ni bila obveščena, da je Komisija predstavnika industrije Unije pozvala k udeležbi v zadevi. Tožeča stranka naj bi za to izvedela šele ob intervenciji tega udeleženca v tem postopku. Iz priloge B 16 k odgovoru na tožbo naj bi izhajalo, da je združenje Cerame-Unie Komisiji predložilo obsežen spis, ki med drugim vsebuje trditve o strukturi skupine tožeče stranke in o njenih izvoznih dejavnostih. V skladu s tem dokumentom bi bilo bistveno, da Komisija skrbno preveri, ali sta tožeča stranka in ena njenih podružnic v obdobju prvotne preiskave izvažali keramične ploščice. Vendar pa naj tožeči stranki nikoli ne bi bil dan na voljo, zaradi česar naj ta ne bi imela možnosti, da poda pripombe nanj. Poleg tega naj bi bila v točki 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa prevzeta ubeseditev združenja Cerame-Unie, saj je navedeno, da „ni mogoče izključiti“, da je do izvoza prišlo v obdobju prvotne preiskave. Komisija naj bi torej svojo odločitev utemeljila na informacijah, na katere naj tožeča stranka ne bi mogla podati pripomb.
- 162 Komisija prereka trditve tožeče stranke.
- 163 V zvezi s tem je treba uvodoma preizkusiti dopustnost tega dela, ki je bil predložen šele v fazi replike.

- 164 Tožeča stranka je v zvezi s tem na vprašanje na obravnavi trdila, da je nepredložitev zadevnih trditev v tožbi upravičena, ker temeljijo na podatkih, za katere je tožeča stranka izvedela šele v okviru tega sodnega postopka.
- 165 Vendar v nasprotju s trditvijo tožeče stranke iz dopisa z dne 18. septembra 2015 izhaja, da je bila obveščena, da je Komisija od industrije Unije prejela informacije v zvezi z zadevno preiskavo. Čeprav ji Komisija teh informacij ni posredovala sama od sebe, bi lahko tožeča stranka brez težav zahtevala njihovo sporočitev, da bi podala pripombe, vendar tega ni storila (glej v tem smislu sodbo z dne 28. februarja 2017, Yingli Energy (China) in drugi/Svet, T-160/14, neobjavljena, EU:T:2017:125, točka 252).
- 166 Zato bi bilo treba zadevne trditve šteti za nove in jih zato zavreči kot nedopustne.
- 167 Vsekakor pa je treba trditev zavrniti tudi po vsebini.
- 168 Tožeča stranka ni dokazala, da je Komisija ugotovitve združenja Cerame-Unie v izpodbijanem sklepu prevzela kot take. Točka 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ki jo graja tožeča stranka, je rezultat preiskave, ki jo je izvedla Komisija. V njej je sicer uporabljena podobna ali celo enaka ubeseditev kot v dopisu združenja Cerame-Unie, in sicer, da „ni mogoče izključiti“, da je do izvoza prišlo v obdobju prvotne preiskave. Vendar to izhaja zgolj iz tega, da dokazno breme glede vprašanja, ali so pogoji iz člena 3 dokončne uredbe izpolnjeni, nosi tožeča stranka, in ne Komisija.
- 169 Zato je treba drugi del četrtega tožbenega razloga in zato četrti tožbeni razlog v celoti zavrniti.

Peti tožbeni razlog: zloraba pooblastil in napačna uporaba prava

- 170 Tožeča stranka s petim tožbenim razlogom graja točke 11, 12 in od 16 do 19 obrazložitve izpodbijanega sklepa. Točke 11, 12 in 16 obrazložitve tega sklepa so bile že navedene v točki 91 zgoraj. V točkah od 17 do 19 obrazložitve izpodbijanega sklepa je navedeno:
- „(17) Poleg tega obstajajo resni dvomi o točnosti podatkov, ki jih je predložila [tožeča stranka]. Povprečna proizvodna zmogljivost v letih 2009–2015, navedena v odgovoru na vprašalnik, je veliko nižja od proizvodnje, ki jo je družba Foshan Lihua objavila na svoji [spletni] strani in na drugih poslovnih [spletnih] straneh.
- (18) [Tožeča stranka] je predložila tudi mesečne notranje podatke o proizvodnji novih vrst proizvodov, ki so bili uvedeni leta 2013. Vendar je, če se ti podatki ekstrapolirajo na letno raven, skupna letna proizvodnja nove linije proizvodov višja od skupne proizvodne zmogljivosti, navedene v odgovoru na vprašalnik, kljub temu, da klasični proizvodi niso vključeni v te podatke in v njih tudi niso upoštevane vse vrste proizvodov iz nove linije.
- (19) Poleg tega skupen izvoz družbe [Foshan Henry Trading] v letih 2011 in 2012, kot izhaja iz njenega prometa, presega celotno proizvodno zmogljivost, ki jo je prijavila družba Foshan Lihua. Izvoz družbe [Foshan Henry Trading] je leta 2013 še vedno predstavljal več kot 90 % prijavljene proizvodne zmogljivosti. [Tožeča stranka] je trdila, da je bilo to posledica razlik med datumi knjiženja in datumi prodaje zalog družbe [Foshan Henry Trading]. Vendar z zalogami ni mogoče razložiti trenda, ki je stalen skozi obdobje treh let.“
- 171 Komisija v točkah od 17 do 19 obrazložitve izpodbijanega sklepa v bistvu navaja nedoslednosti v podatkih, ki jih je predložila tožeča stranka, ali nasprotja s podatki, objavljenimi na spletu, glede njene proizvodne zmogljivosti, njene dejanske proizvodnje in izvoza družbe Foshan Henry Trading.

- 172 Tožeča stranka trdi, da Komisija ni pristojna postavljati vprašanj, ki niso povezana s statusom novega proizvajalca izvoznika. Čeprav naj bi tožeča stranka v odgovoru na dokument o splošnem razkritju to zahtevala, naj Komisija nikoli ne bi pojasnila, zakaj naj bi bili poslovni podatki družbe, ki deluje v sektorju tekstila, kartona ali financiranja, upoštevni v zadevi v zvezi s keramičnimi ploščicami.
- 173 Ker se je Komisija v točki 16 obrazložitve izpodbijanega sklepa sklicevala na evidence o prodaji, ki so iz časa po obdobju prvotne preiskave, in ker njena odločitev temelji na tem elementu, naj bi tudi napačno uporabila pravo, ker ta prodaja nima nikakršne zveze z zadevnim pregledom.
- 174 Točka 17 obrazložitve izpodbijanega sklepa naj bi vsebovala trditev, ki je „neumestna“ v okviru pregleda novega proizvajalca izvoznika, ki naj bi se nanašal samo na izvoz v obdobju prvotne preiskave in povezave z izvozniki. Podatki o proizvodnji in podatki iz časa po obdobju prvotne preiskave naj ne bi imeli nikakršne zveze s tem pregledom.
- 175 Komisija prereka trditve tožeče stranke.
- 176 V zvezi s tem je treba opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je o aktu, pri katerem so bila zlorabljena pooblastila, mogoče govoriti le, če je na podlagi objektivnih, upoštevni in skladnih indicev razvidno, da je bil akt sprejet z izključnim oziroma vsaj odločilnim namenom, da se dosežejo drugi cilji, kot so navedeni v njem, ali za izognitev postopku, ki je posebej določen s Pogodbo za obravnavanje okoliščin obravnavanega primera (sodba z dne 13. novembra 1990, Fedesa in drugi, C-331/88, EU:C:1990:391, točka 24; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 15. julija 1994, Matra Hachette/Komisija, T-17/93, EU:T:1994:89, točka 173). Vendar je dovolj ugotoviti, kot je to storila Komisija, da je treba, ker tožeča stranka ni dokazala ali vsaj upravičeno trdila, da je Komisija izpodbijani sklep sprejela z namenom, da se dosežejo drugi cilji, kot so navedeni v njem, ta tožbeni razlog zavrniti.
- 177 V delu, v katerem tožeča stranka trdi, da je Komisija napačno uporabila pravo, ker se je v točki 16 obrazložitve izpodbijanega sklepa oprla na podrobne evidence o prodaji družbe Foshan Lihua za leta po obdobju prvotne preiskave, je treba ugotoviti, da tožeča stranka graja dodatni razlog, ki je uveden z izrazom „poleg tega“. Zadevna trditev zato ni upoštevna.
- 178 Poleg tega, čeprav je tožeča stranka vztrajno trdila, nikakor ni dokazala, da podatki za čas po obdobju prvotne preiskave in podatki za družbe, ki delujejo na področju kartona, tekstila in naložb, nimajo nikakršne zveze z zadevno preiskavo (glej sodno prakso, navedeno v točki 103 zgoraj).
- 179 Vendar se lahko podatki iz točke 178 zgoraj, kot v bistvu trdi Komisija, zlasti uporabijo za preveritev informacij o dejavnostih skupine in znotraj nje podjetij, ki delujejo na področju zadevnega proizvoda, v obdobju prvotne preiskave. Komisija zato ni očitno presegla tistega, kar je potrebno za preučitev zadevnega spisa.
- 180 Iz tega izhaja, da je treba peti tožbeni razlog zavrniti.

Šesti tožbeni razlog: očitna pravna napaka

- 181 Tožeča stranka s šestim tožbenim razlogom graja točki 16 in 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa. Ti točki obrazložitve sta bili že navedeni v točkah 91 in 132 zgoraj.
- 182 Prvič, tožeča stranka v zvezi s točko 16 obrazložitve izpodbijanega sklepa, v skladu s katero „Komisija [...] ni mogla ugotoviti, ali je družba Foshan Lihua zadevni proizvod med [prvotno] preiskavo izvažala v Unijo“, trdi, da nihče ne more z gotovostjo ugotoviti, da je v obdobju [prvotne] preiskave izvažala v Unijo, saj naj ne bi bilo nikakršnega izvoza. Subjekt, ki želi pridobiti status novega proizvajalca izvoznika, bi moral predložiti le *prima facie* dokaze, da v tem obdobju zadevnega proizvoda ni izvažal v Unijo in da nikakor ni bil povezan z drugimi izvozniki zadevnega proizvoda, za katere so veljale

veljavne protidampinške dajatve, kot naj bi bilo v primeru korejskega proizvajalca izvoznika v postopku, ki se je končal s sprejetjem Izvedbene uredbe 2015/2179. Drugič, Komisija kot objektivni organ naj na podlagi osnovne uredbe ne bi imela obveznosti, da poskuša dokazati obstoj takega izvoza.

- 183 Glede točke 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa tožeča stranka trdi, da naj izraz „ni mogoče izključiti“ ne bi imel nobene pravne podlage v osnovni uredbi ali v dokončni uredbi. Šlo naj bi za arbitrarno ugotovitev, temelječo na domnevi. Prvič, Komisija naj ne bi predložila nobenega indica o izvozu zadevnega proizvoda v Unijo bodisi neposredno bodisi prek povezanih družb ali v okviru sporazumov o proizvodnji, sklenjenih z drugimi nepovezanimi družbami. Drugič, ker naj bi dokazno breme tožeče stranke tej nalagalo predložitev *prima facie* dokazov, da v obdobju prvotne preiskave zadevnega proizvoda ni izvažala v Unijo in da nikakor ni povezana z drugimi izvozniki zadevnega proizvoda, za katere veljajo veljavne protidampinške dajatve, bi bilo povsem logično, da obstoja izvoza ali povezav nikoli ni mogoče izključiti v celoti.
- 184 Iz tega naj bi sledilo, da so v obeh zadevnih ugotovitvah storjene očitne napake pri presoji.
- 185 Poleg tega tožeča stranka v repliki trdi, da trditve, predstavljene v točkah 182 in 183 zgoraj, dokazujejo tudi očitno kršitev diskrecijske pravice Komisije.
- 186 Komisija in intervenient prerokata trditve tožeče stranke.
- 187 V zvezi s tem se šesti tožbeni razlog nanaša na vprašanja glede dokaznega bremena in dokaznega standarda, ki ga mora predložiti tisti, ki ima to breme. O teh vprašanjih se je sicer obširno razpravljalo in so bila preučena v okviru drugega tožbenega razloga.
- 188 Na prvem mestu je treba spomniti (glej točko 83 zgoraj), da čeprav tožeča stranka večkrat trdi, da bi ji moral biti status novega proizvajalca izvoznika odobren, ker je predložila *prima facie* dokaze, da izpolnjuje ustrezne pogoje, na podlagi ničesar v členu 3 dokončne uredbe in še manj v členu 11(4) osnovne uredbe ni mogoče razumeti, da bi bil dokazni standard, ki ga zahteva zakonodajalec, tak. V obeh primerih je zakonodajalec le določil, da mora izpolnjevanje potrebnih pogojev dokazati podjetje, ki želi pridobiti status novega proizvajalca izvoznika.
- 189 Kot je bilo ugotovljeno v točkah od 82 do 90 zgoraj, na eni strani iz Izvedbene uredbe 2015/2179 ne izhaja nič drugega, na drugi strani pa tožeča stranka nikakor ni bila diskriminirana glede na zadevnega korejskega proizvajalca izvoznika.
- 190 Na drugem mestu, čeprav tožeča stranka meni, da se je od nje zahteval nemogoč dokaz, je treba ugotoviti, da je lahko dokaz neobstoječega dejstva seveda nemogoč. Vendar dokazno breme vlagatelja zahtevka za status novega proizvajalca izvoznika tako v skladu s členom 3 dokončne uredbe kot v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe ne vsebuje ničesar, kar bi bilo nemogoče izpolniti. Predložitev popolnih, skladnih in preverljivih informacij, zlasti o vseh svojih prodajah in strukturi svoje skupine, kot se zahtevajo v vprašalniku za pregled in morebitnih zahtevah za dodatna pojasnila, Komisiji omogoča, da – razen če se je to res zgodilo – izključi, da se je zadevni proizvod v obdobju prvotne preiskave izvažal v Unijo, ali da tudi ugotovi, da tožeča stranka ni povezana z nobenim proizvajalcem izvoznikom, za katerega veljajo zadevne protidampinške dajatve.
- 191 Na tretjem mestu v delu, v katerem tožeča stranka graja poseben izraz „Komisija [...] ni mogla ugotoviti, ali je družba Foshan Lihua zadevni proizvod med [prvotno] preiskavo izvažala v Unijo,“ in „ni mogoče izključiti, da je družba Foshan Lihua v tem obdobju bodisi neposredno bodisi prek povezanih družb ali v okviru sporazumov o proizvodnji, sklenjenih z drugimi nepovezanimi družbami, zadevni proizvod izvažala v Unijo“, ta izraza na eni strani izhajata neposredno iz pripisa dokaznega bremena, ki se zahteva za ugotovitev, ali so trije pogoji za odobritev statusa novega proizvajalca izvoznika zadevnemu subjektu izpolnjeni, in na drugi iz dokaznega standarda, ki se zahteva v tem okviru (glej točko 188 zgoraj). Zato v nasprotju s tem, na kar namiguje tožeča stranka, Komisiji ni

treba dokazati obstoja izvoza zadevnega proizvoda v Unijo s strani tožeče stranke ali povezav s podjetji, za katere veljajo zadevne protidampinške dajatve, niti predložiti indicev v tem smislu. Za zavrnitev zahtevka za odobritev tega statusa v bistvu zadošča, da dokazi, ki jih je predložil zadevni subjekt, ne zadostujejo za utemeljitev njegovih trditev, kot je bilo v obravnavanem primeru. Kot pravilno trdi Komisija, mora v okviru vloge, ki jo ima v preiskavah glede odobritve statusa novega proizvajalca izvoznika, z vsemi sredstvi, ki so ji dana na voljo, preveriti točnost trditev in dokazov, ki jih je predložil tak subjekt (glej v tem smislu sodbo z dne 22. marca 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, točka 32). Komisija s tem, da je v okviru preiskave, na podlagi katere je bil sprejet izpodbijani sklep, ravnala tako, nikakor ni prekoračila svojih pristojnosti, ni storila nobene očitne napake pri presoji in ni stopila iz svoje vloge objektivnega organa.

192 Na četrtem mestu v zvezi s trditvijo v repliki, da trditve, navedene v točkah 182 in 183 zgoraj, dokazujejo tudi očitno kršitev diskrecijske pravice Komisije, zadostuje ugotovitev, da ta ne dodaja ničesar k trditvam, ki so bile že predstavljene v okviru tega tožbenega razloga in zavrjene v točkah od 188 do 191 zgoraj.

193 Zato je treba šesti tožbeni razlog zavrniti.

Sedmi tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave in obrazložitve, ki ne temelji na dejstvih, temveč na predpostavkah

194 Tožeča stranka s sedmim tožbenim razlogom graja točke od 17 do 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa. Točke od 17 do 19 obrazložitve tega sklepa so bile že navedene v točki 170 zgoraj, točka 22 obrazložitve tega sklepa pa v točki 132 zgoraj. V točkah 20 in 21 obrazložitve izpodbijanega sklepa je navedeno:

„(20) Nazadnje, [tožeča stranka] je na več spletnih straneh navedla, da je Unija ciljni trg za družbo, njene keramične ploščice pa so opisane kot ‚imetnice potrdila CE od leta 2004‘ in kot ‚priljubljene v Evropi‘. Zato je [tožeča stranka] keramične ploščice v Unijo lahko izvažala vsaj od leta 2004. Zato se zdi malo verjetno, da [tožeča stranka] po pridobitvi potrdila CE, ki je potrebno za izvoz zadevnega proizvoda v Unijo, tega ni storila pred letom 2012, torej osem let po pridobitvi potrdila.

(21) [Tožeča stranka] je trdila, da obstoj potrdila CE ni dokaz, da je prišlo do izvoza v obdobju [prvotne] preiskave in da je bilo to potrdilo CE uporabljeno za prodajo strankam s sedežem v Afriki ter v Koreji, Rusiji, Belorusiji in Ukrajini, ki oznako CE štejejo za zagotovilo kakovosti. Vendar to v ničemer ne spremeni razlogovanja Komisije v točki 20 obrazložitve zgoraj. Čeprav je res, da bi potrdilo CE v nekaterih državah lahko bilo koristen instrument za trženje, se zdi malo verjetno, da bi to samo po sebi upravičilo drag postopek za pridobitev potrdila CE, če namen ni bil začeti izvažati v Unijo. Ta postopek namreč med drugim pomeni prilagoditev proizvodnega postopka, nove metode preskušanja, morebitne spremembe zasnove za namestitev oznake in certificiranje s strani tretje organizacije. Poleg tega je potrdilo CE obvezno za izvoz v Unijo, ker so keramične ploščice gradbeni proizvodi, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL 2011, L 88, str. 5). Ta trditev je bila zato zavrnjena.“

195 Tožeča stranka ob sklicevanju zlasti na sklep z dne 18. junija 1986, British American Tobacco in Reynolds Industries/Komisija (142/84, neobjavljen, EU:C:1986:250, točka 13), sodbi z dne 17. novembra 1987, British American Tobacco in Reynolds Industries/Komisija (142/84 in 156/84, EU:C:1987:490), ter z dne 1. oktobra 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Svet (C-141/08 P, EU:C:2009:598, točka 83), ter sklepne predloge generalnega pravobranilca G. Slynnja v zadevi Hasselblad/Komisija (86/82, EU:C:1983:204) najprej trdi, da je pravica do izjave temeljna

pravica, ki zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da ustrezno in učinkovito poda svoje stališče v upravnem postopku, in to pred sprejetjem vsake odločbe, ki bi lahko negativno vplivala na njene interese. Komisija bi morala upoštevati dejavnike, ki izhajajo iz odgovora zadevnega podjetja, da bi bodisi odstopila od očitkov, ki ne bi bili utemeljeni, bodisi izboljšala ali dopolnila – glede dejanskega stanja in prava – svoje trditve za utemeljitev očitkov. Komisija bi torej ugotovitve, do katerih je prišla med zadevno preiskavo in zlasti v dokumentu o splošnem razkritju, morala pregledati glede na pojasnila in trditve tožeče stranke. Tožeča stranka meni, da čeprav Komisiji v končnem sklepu ni bilo treba odgovoriti na vse trditve, ki jih je navedla, bi morala biti dovzetna, odprta za te trditve ter pripravljena, da se pusti prepričati in da v končni sklep vključi vsaj njene glavne trditve. Zato bi Komisija morala preučiti vse dejanske in pravne elemente, ki ji jih predloži tožeča stranka.

- 196 Komisija pa naj v obravnavanem primeru ne bi lojalno in učinkovito spoštovala pravice do izjave in pravice do dobrega upravljanja. Komisija naj bi namreč, čeprav je tožeči stranki dovolila in jo pozvala, naj se zagovarja pisno in ustno, popolnoma prezrla vsa predložena dejstva in navedene trditve. Tožeča stranka naj zato ne bi bila zaslišana učinkovito.
- 197 Tožeča stranka v zvezi s točko 17 obrazložitve izpodbijanega sklepa trdi, da Komisija ni upoštevala njenih številnih nasprotnih utemeljitev, navedenih v točki 3 dela II odgovora z dne 20. decembra 2015 na dokument o splošnem razkritju. V besedilu te točke obrazložitve naj bi bila namreč dobesedno povzeta točka 14 obrazložitve dokumenta o splošnem razkritju. Komisija naj ne bi navedla, na katere „druge poslovne spletne strani“ se je sklicevala v točki 17 obrazložitve izpodbijanega sklepa, kar naj bi tožeči stranki onemogočilo, da se zagovarja.
- 198 Tožeča stranka trdi, da je pojasnila, da podatki o proizvodnji, predloženi Komisiji, temeljijo na revidiranih računovodskih izkazih, ki naj bi bili v spisu Komisije. Nasprotno pa naj bi informacije, pridobljene s spletnih strani, katerih cilj naj bi bil, da navdušijo bodoče stranke, imele povsem drugačen namen kot revidirani računovodski izkazi in naj ne bi smele biti tako natančne kot revidirani finančni izkazi. Zato naj bi bili odločilni samo revidirani podatki.
- 199 Kar zadeva točki 18 in 19 obrazložitve izpodbijanega sklepa, naj bi se zadevna razhajanja zlahka razložila in Komisija naj bi bila o tem obveščena v točkah 3 in 4 odgovora tožeče stranke na dokument o splošnem razkritju. Ta razhajanja naj bi bila posledica tega, da sta družba Foshan Lihua in družba Foshan Henry Trading različni družbi iste skupine, in razlik med datumi knjiženja. V skladu s kitajskim pravom bi moral proizvajalec, kot je tožeča stranka, družbi Foshan Henry Trading račune z navedbo davka na dodano vrednost (DDV) izdajati, kadar je bilo blago natovorjeno in je zapustilo Kitajsko. To bi se lahko zgodilo več tednov po tem, ko je blago fizično zapustilo Kitajsko. Nasprotno pa bi moral izvoznik, kot je družba Foshan Henry Trading, blago kitajskim carinskim organom prijaviti natanko ob njegovem izvozu, se pravi, ko naj bi blago fizično zapustilo Kitajsko, tako da naj bi pogosto obstajala velika razhajanja med datumi knjiženja tožeče stranke in družbe Foshan Henry Trading, zlasti ob koncu leta, ko so bile včasih izvožene ogromne količine blaga. Družba Foshan Henry Trading naj bi blago pogosto naložila in izvozila v zadnjih dveh mesecih leta, družba Foshan Lihua pa naj bi račune z navedbo DDV izdala naslednje leto. Zato naj bi družba Foshan Henry Trading določeno blago skladiščila in izvozila šele naslednje leto. To je razlog, da naj bi izvoz družbe Foshan Henry Trading včasih pomenil 90 % proizvodne zmogljivosti. Vendar pa naj bi se ta položaj brez prekinitve ponavljal več let do vključno leta 2013.
- 200 Komisija naj ne bi razložila, kako je prišla do ugotovitve v točki 19 obrazložitve izpodbijanega sklepa, da naj zamude pri inventuri ne bi mogle pojasniti trenda, ki je stalen skozi obdobje treh let. Očitno naj bi bile na Kitajskem take zamude bolj pogoste zaradi računovodske prakse in vpisa v javne evidence.
- 201 Komisija naj ne bi upoštevala teh trditev, ker naj bi bili v točkah 18 in 19 obrazložitve izpodbijanega sklepa dobesedno prevzeti točki 15 in 16 obrazložitve dokumenta o splošnem razkritju.

- 202 Čeprav je Komisija v točkah od 20 do 22 izpodbijanega sklepa priznala, da je potrdilo „CE“ instrument za varnost in znak kakovosti, ki se uporablja tudi na drugih trgih, kot je trg Unije, naj bi vseeno navedla, da se zdi malo verjetno, da bi to samo po sebi upravičilo drag postopek za pridobitev potrdila „CE“, če namen ni bil začeti izvažati v Unijo.
- 203 V točki 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa naj bi Komisija v zvezi s tem ugotovila, da – ker so informacije, ki jih je predložila tožeča stranka, nepopolne in v nasprotju z drugimi informacijami, ki jih ima – ni mogoče izključiti, da je družba Foshan Henry Trading v obdobju prvotne preiskave bodisi neposredno bodisi prek povezanih družb ali v okviru sporazumov o proizvodnji, sklenjenih z drugimi nepovezanimi družbami, zadevni proizvod izvažala v Unijo. Na podlagi zadevne preiskave naj zato ne bi bilo mogoče dokazati, da tožeča stranka v obdobju prvotne preiskave zadevnega proizvoda ni izvažala v Unijo. Z dobesednim povzetjem točk od 17 do 19 obrazložitve dokumenta o splošnem razkritju naj bi Komisija prezrla nasprotne dokaze, ki naj bi jih tožeča stranka predložila v točkah 5 in 6 odgovora na ta dokument in ki naj bi bili navedeni v prilogi A 5 k tožbi. Tožeča stranka naj bi pojasnila, kako pomembno je potrdilo „CE“ in to celo za korejske stranke. Izpolnjevanje varnostnih standardov Unije naj bi bilo pomembno promocijsko orodje za prodajo zunaj Unije, kar naj bi Komisija prezrla, ker je vztrajala pri stališču, da naj bi visoki stroški potrdila, podeljenega leta 2004, kazali na namen tožeče stranke, da začne izvažati v Unijo.
- 204 Čeprav je res, da je tožeča stranka vedno hotela izvažati v Unijo, naj ji žal to ne bi uspelo pred letom 2013 in Komisija naj ne bi imela nobenega dokaza o uresničitvi tega namena. Poleg tega naj izdatkov, ki so bili potrebni za pridobitev potrdila „CE“, ne bi imela zgolj zato, da bi lahko izvažala v Unijo, ampak tudi, da bi lahko izvažala na druge trge, na katerih je lahko to potrdilo poslovna prednost.
- 205 Komisija naj bi v točki 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa informacije, ki jih je predložila tožeča stranka, opredelila kot nepopolne in protislovne, vendar naj ne bi mogla pojasniti, katere informacije naj bi bile nepopolne ali protislovne in tudi ne, zakaj naj bi bile take.
- 206 Komisija prereka trditve tožeče stranke.
- 207 V zvezi s tem in kot je bilo navedeno v okviru četrtega tožbenega razloga, iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je pravica do izjave sestavni del spoštovanja pravice do obrambe in da ta pravica zagotavlja, da ima vsaka oseba možnost, da koristno in učinkovito poda svoje stališče v upravnem postopku, in to pred sprejetjem vsake odločbe, ki bi lahko negativno vplivala na njene interese (glej točko 147 zgoraj).
- 208 Pravilo, v skladu s katerim mora biti naslovníku odločbe, ki posega v položaj, omogočeno, da predstavi svoje pripombe, preden bo ta odločba sprejeta, je namenjeno zlasti temu, da lahko ta oseba popravi napako ali navaja elemente v zvezi s svojim osebnim položajem, ki govorijo v prid temu, da naj bo odločba sprejeta, naj ne bo sprejeta ali naj ima določeno vsebino (glej točko 148 zgoraj).
- 209 Vendar okoliščina, da imajo točke od 17 do 20 in 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa enako besedilo kot točke od 14 do 18 obrazložitve dokumenta o splošnem razkritju, še ne pomeni, kot trdi Komisija, da ni upoštevala pojasnil tožeče stranke in da je zato v upravnem postopku kršila njeno pravico do izjave. Tako kot sta to storili stranki, je treba opozoriti na sklepne predloge generalnega pravobranilca G. Slynna v zadevi Hasselblad/Komisija (86/82, EU:C:1983:204), v skladu s katerimi ta okoliščina kaže na to, da trditve in dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, niso mogli prepričati Komisije, ki jih je zato zavrnila. Poleg tega je iz dopisa tožeče stranke z dne 15. januarja 2016, ki ga je Komisiji poslala, da bi povzela vsebino zaslišanja z dne 13. januarja 2016, razvidno, da je tožeča stranka ugotovila, da trditve in dokumenti, predloženi Komisiji, vključno s tistimi, ki so sledili razkritju dokumenta o splošnem razkritju, niso mogli prepričati Komisije, da sta bila oba sporna pogoja za pridobitev statusa novega proizvajalca izvoznika iz člena 3 dokončne uredbe izpolnjena. Zato ne more trditi, da je Komisija enostavno prezrla informacije, ki jih je prejela.

- 210 Ta ugotovitev je skladna s sodno prakso, v skladu s katero mora obrazložitev, ki se zahteva s členom 296 PDEU, jasno in nedvoumno izražati razlogovanje institucije, ki je sporni akt izdala, tako da se lahko zainteresirane osebe seznanijo z utemeljitvijo sprejetega ukrepa, da lahko branijo svoje pravice, in da lahko pristojno sodišče opravi nadzor. Vendar pa se ne zahteva, da se v obrazložitvi podrobno navedejo vse upoštevne dejanske in pravne okoliščine, ker je treba vprašanje, ali obrazložitev ustreza zahtevam člena 296 PDEU, presojati ne samo glede na njegovo besedilo, ampak tudi glede na njegov okvir in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje. Poleg tega je treba obrazložitev izpodbijanega akta presojati ob upoštevanju zlasti informacij, ki so bile sporočene tožeči stranki, in pripomb, ki jih je predložila v upravnem postopku. Natančneje, ne zahteva se, da se v obrazložitvi sklepov s protidampinškega področja navede vse – včasih zelo številne in zapletene – dejanske in pravne elemente, ki jih obravnavajo, ker spadajo ti sklepi v sistemski okvir vseh ukrepov, katerih del so. V zvezi s tem zadošča, da je sklepanje institucij iz navedenih sklepov jasno in nedvoumno razvidno (glej v tem smislu sodbo z dne 22. maja 2014, Guangdong Kito Ceramics in drugi/Svet, T-633/11, neobjavljena, EU:T:2014:271, točka 120 in navedena sodna praksa).
- 211 Poleg tega se v točki 21 obrazložitve izpodbijanega sklepa odgovarja prav na pripombe, ki jih je tožeča stranka predložila na podlagi dokumenta o splošnem razkritju.
- 212 Iz tega izhaja, da je treba trditve tožeče stranke, s katerimi želi kršitev svoje pravice do izjave dokazati zgolj z identiteto več razlogov, navedenih v izpodbijanem sklepu in dokumentu o splošnem razkritju, zavrniti.
- 213 Zato je treba zdaj preučiti specifične očitke, ki jih tožeča stranka podala glede posameznih točk obrazložitve izpodbijanega sklepa.
- 214 Na prvem mestu je glede očitka, podanega zoper točko 17 obrazložitve izpodbijanega sklepa (glej točki 197 in 198 zgoraj), trditev tožeče stranke, da se ni mogla izjaviti o virih informacij, na katere se sklicuje Komisija, v nasprotju z drugo zahtevo po pojasnilih, ki je v prilogi B 18 k odgovoru na tožbo. Komisija jasno navaja, da so njeni viri informacij spletna stran tožeče stranke in spletna stran družbe Global Manufacturer Certification (v nadaljevanju: GMC), ki je mednarodno znano podjetje, ki je v okviru postopka certificiranja leta 2009 opravilo revizijo tožeče stranke. Zato je treba to trditev zavrniti.
- 215 Tožeča stranka sicer trdi, da je v odgovoru na dokument o splošnem razkritju podala pojasnila v zvezi s tem, vendar je treba ugotoviti, da dopisa iz priloge A 6 k tožbi ne vsebujeta nobene informacije, s katero bi bilo mogoče pojasniti razlike glede proizvodne zmogljivosti med odgovorom, navedenim v vprašalniku, in podatki, ki izhajajo tako iz njene spletne strani kot iz spletne strani družbe GMC. Trditev je zato treba zavrniti.
- 216 V zvezi s trditvijo, da odgovori tožeče stranke na vprašalnik temeljijo na revidiranih poročilih, ki so bila predložena Komisiji, je treba ugotoviti, da ne opredeljuje, kje natančno je potrebna informacija v spisu Splošnega sodišča. Poleg tega ne prereka trditve Komisije, da te revizije ne vsebujejo zadevne informacije.
- 217 Prav tako ni verodostojno, da bi se tako znatna odstopanja, kakršna so tista, ki jih je navedla Komisija, poskušalo upravičiti s trditvijo, da informacije na njeni spletni strani ali celo na spletni strani družbe GMC niso natančne, ker naj ne bi bile pridobljene na podlagi natančne analize. Te trditve zato ni mogoče sprejeti.
- 218 Vsekakor je treba poudariti, da je tožeča stranka pred Splošnim sodiščem podala le splošne trditve. Tožeča stranka ni predložila nobene analize, da bi dokazala napačnost podatkov, ki jih je upoštevala Komisija, ali očitno napačnost ugotovitev, do katerih je prišla.

- 219 Na drugem mestu je tožeča stranka, čeprav je točka 18 obrazložitve izpodbijanega sklepa navedena med izpodbijanimi točkami obrazložitve, na obravnavi priznala, da v zvezi z njo ni podala nobenega posebnega očitka. Zato je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala, da razlogi, ki so bili sprejeti v tej točki obrazložitve, vsebujejo nezakonnost, ki se zatrjuje v tem tožbenem razlogu.
- 220 Na tretjem mestu je v zvezi s točko 19 obrazložitve izpodbijanega sklepa dovolj ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala obstoja kitajskega pravnega pravila s področja DDV, na katero se sklicuje (glej v tem smislu sodbo z dne 12. oktobra 2017, *Moravia Consulting/EUIPO – Citizen Systems Europe* (SDC-444S), T-318/16, neobjavljena, EU:T:2017:719, točka 72). Tožeča stranka prav tako ni dokazala, da je do večine njenega izvoza dejansko prihajalo ob koncu leta. Poleg tega iz priloge B 12 k odgovoru na tožbo izhaja, da med letoma 2009 in 2015 prodaja družbe Foshan Henry Trading v zadnjih dveh mesecih nobenega od teh let nikakor ni presežala prodaje v drugih mesecih. Poleg tega Komisija pravilno trdi, da je z razlikami v datumu registracije mogoče pojasniti zgolj premik obsega v enem letu. Tožeča stranka pa je trdila, da naj bi se ta položaj brez prekinitve ponavljal več let do vključno leta 2013. Zato če do istega premika pride v obdobju več let, ni več nobene razlike, saj je treba količine, ki niso bile izkazane v enem letu, izkazati v naslednjem letu in skupen obseg v različnih letih bo ostal enak ali zelo podoben. Trditve, navedene zoper točko 19 obrazložitve izpodbijanega sklepa, je zato treba zavrnilo.
- 221 Na četrtem mestu v zvezi s trditvami glede vpliva tega, da ima tožeča stranka potrdilo „CE“, na preučitev pogoja, da mora vlagatelj zahtevka za status novega proizvajalca izvoznika dokazati, da v obdobju prvotne preiskave zadevnega proizvoda ni izvažal v Unijo, je treba ugotovitev Komisije preučiti v okviru zadeve. Komisija se strinja, da lahko tako potrdilo v nekaterih tretjih državah deluje kot orodje za trženje. Vendar so stroški in trud, ki jih je treba vložiti v njegovo pridobitev, taki, da bi bilo nesmiselno, da bi se želel pridobiti brez jasnega namena, da bi se zadevni proizvod izvažal tudi v Unijo. Tožeča stranka pa je v tožbi izrecno priznala, da je zadevni proizvod vedno nameravala izvažati v Unijo. Ta okoliščina sicer ne dokazuje, da je tožeča stranka v obdobju prvotne preiskave dejansko izvažala v Unijo. Vendar sta njen namen, da od leta 2002 izvažata v Unijo, in pridobitev navedenega potrdila elementa, ki glede na protislovnost nekaterih informacij, ki jih je predložila tožeča stranka, in njeno nezagotovitev potrebnih informacij potrjujeta ugotovitev iz točke 22 obrazložitve izpodbijanega sklepa, v skladu s katero ni dokazala neobstoja izvoza v Unijo v zadevnem obdobju.
- 222 Ker ta ugotovitev zadostno izhaja že iz točk od 16 do 19 obrazložitve izpodbijanega sklepa, je treba preudarke v točkah 20 in 21 obrazložitve izpodbijanega sklepa šteti za dodatne. To velja toliko bolj, ker je tožeča stranka v dopisu z dne 15. januarja 2016, v katerem je povzeta vsebina zaslišanja z dne 13. januarja 2016, v bistvu navedla, da je razlog Komisije v zvezi z oznako „CE“ dodatni dejavnik.
- 223 Zato morebitna utemeljenost trditve tožeče stranke, ki so uperjene zoper točki 20 in 21 obrazložitve izpodbijanega sklepa, ne more razveljaviti ugotovitev v točki 22 obrazložitve tega sklepa, ki se nanaša na obravnavani pogoj. Poleg tega je treba ponovno opozoriti, da ta točka obrazložitve temelji tudi na okoliščini, ki je bila že navedena v točki 18 obrazložitve dokumenta o splošnem razkritju, da ni mogoče izključiti, da je tožeča stranka zadevni proizvod v Unijo izvažala v okviru sporazumov o proizvodnji, sklenjenih z drugimi nepovezanimi družbami. Vendar pa je bilo ugotovljeno, da trditvi tožeče stranke, da je njen skoraj celoten ali celo celoten izvoz pred letom 2013 potekal prek trgovskega podjetja Foshan Guangchengda Import & Export, nasprotuje tako dokument, predložen v prilogah B 19 in B 29 k odgovoru na tožbo, iz katerega je razvidno, da je tožeča stranka znatne količine svojih proizvodov prodala tudi drugim izvoznim podjetjem, kot tudi izjava tožeče stranke, da je leta 2009 svoje proizvode prodajala nepovezanemu trgovcu v Maleziji. Tožeča stranka pa ni predložila nobenega elementa, ki bi dokazoval, da ta podjetja njenih proizvodov nato niso izvozila v Unijo. Priznala je, da je po prodaji trgovcem izgubila sled za njimi.
- 224 Zato je treba sedmi tožbeni razlog zavrnilo.

Osmi tožbeni razlog: kršitev člena 9.5 protidampinškega sporazuma

- 225 Tožeča stranka trdi, da ji je Komisija s tem, da je od nje zahtevala zagotovitev dokaza o reprezentativnem obsegu ali katerem koli drugem obsegu izvoza v Unijo po obdobju prvotne preiskave, naložila nezakonit pogoj, saj ta ni bil določen v členu 9.5 protidampinškega sporazuma.
- 226 Komisija prereka trditve tožeče stranke.
- 227 V zvezi s tem je v točki 10 obrazložitve izpodbijanega sklepa ugotovljeno, da je tožeča stranka proizvajalec izvoznik zadevnega proizvoda in da je po koncu obdobja prvotne preiskave dejansko izvažala v Unijo. Zato morebitna ugotovitev nezdržljivosti tretjega pogoja iz člena 3 dokončne uredbe s členom 9.5 protidampinškega sporazuma ne bi povzročila izboljšanja pravnega položaja tožeče stranke. Ta tožbeni razlog je torej brezpredmeten.
- 228 Osmi tožbeni razlog je zato treba zavrniti, tako da je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 229 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 230 Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Komisije poleg plačila lastnih stroškov naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila Komisija.
- 231 Splošno sodišče lahko v skladu s členom 138(3) Poslovnika intervenientu, ki ni eden izmed subjektov iz odstavkov 1 in 2 tega člena, naloži, da nosi svoje stroške. V obravnavanem primeru je treba odločiti, da intervenient nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Družba Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Evropska komisija.**
- 3. Cerame-Unie AISBL nosi svoje stroške.**

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 20. marca 2019.

Podpisi